

ATELIER DIDACTIC

Publicație periodică a Casei Corpului Didactic a Municipiului București

EDIȚIE NOUĂ
ON-LINE

ISSN 2501-1901
ISSN-L 1583-6584

NR. 8/ mai 2018

Din 1999

Centenarul – Dimensiune Educativă

Pornind de la constatarea că la împlinirea unui secol de la Marea Unire din 1918 societatea românească are un prilej unic de a reflecta critic asupra evoluției sale istorice și asupra perspectivelor sale de viitor, consider că *principala valență a Centenarului este cea educativă și anume transmiterea de principii, valori și atitudini către tânăra generație aflată pe băncile școlii, cu scopul de a conștientiza și onora jertfele înaintașilor, ale generației care a făurit Marea Unire, dar și de a genera o reflecție asupra modului în care fiecare dintre noi poate contribui la conturarea viitorului României.*

În acest sens, **Casa Corpului Didactic București** a elaborat un calendar de activități complexe care să rememoreze istoria națională și care să contribuie la cunoașterea istoriei în societatea românească. Programul Centenar este construit pe derularea unui amplu proiect educațional care este adresat elevilor din învățământul gimnazial și liceal. Totodată, în cooperare cu diverse unități de învățământ au avut loc simpozioane, conferințe, prelegeri, dezbateri și mese rotunde și alte activități care s-au desfășurat în parteneriat cu Casa Corpului Didactic București, dar și cu Biblioteca Națională sau Biblioteca Centrală Universitară.

În strânsă corelare cu programul național, în diverse unități de învățământ s-au derulat programe de marcare a Centenarului Marii Uniri. În acest scop au fost organizate concursuri, conferințe, simpozioane. De asemenea, unitățile de învățământ s-au implicat în promovarea istoriei naționale la nivel de municipiu și regional, promovând importanța cunoașterii istoriei și rolul acesteia în formarea unor cetățeni activi, implicați și educați în spiritul democra-

ției și patriotismului civic.

Acum 100 de ani, generația Marii Uniri și-a avut idealul său național și a știut să-l împlinească, mulți români făcând jertfa supremă pe câmpurile de luptă ale Marelui Război. Mi se pare acum, la aproape 100 de ani de la Marea Unire, ca fiind propice o dezbatere care să implice forțele creatoare ale României în gândirea unui nou proiect de țară, care să canalizeze forța și energiile acestei națiuni, pentru că înainte de toate Centenarul trebuie să unească și nu să despartă poporul român.

Dimensiunea modernizării este esențială, căci fără o modernizare a țării, fără construirea unor obiective durabile, instituții moderne care să lucreze pentru cetățean, obiective culturale și sociale care să educe și să contribuie la bunăstarea generală, am rămâne o țară săracă, dar plină de resurse nevalorificate.

Teodora Păun,
profesor metodist CCD București

DIN SUMAR:

1. **Târgul Mărțișorului - eveniment caritabil organizat de CCD București** — pag. 3
1. **Workshop CCD BUCUREȘTI la Istanbul** — pag. 5
1. **Competențe de top ale anului 2020 - Analiză comparativă 2011 vs. 2016** — pag. 9
1. **Simpozionul "Fascinanta Matematică"** — pag. 13
1. **Parteneriat CCD București—CCD Vaslui— Activitate profesională a bibliotecarilor școlari și a responsabililor CDI din Județul Vaslui** — pag. 15
1. **Analiza procesului de învățământ la nivelul interacțiunii** — pag. 19
1. **Proiectivitate și relevanță în educație** — pag. 23
1. **Școli bucureștene în proiecte europene** — pag. 25
1. **Iubim magia serbărilor** — pag. 35
1. **Facilitarea învățării limbii engleze prin metoda „COMPARE and CONTRASTING”** — pag. 37
1. **Making Archaic Forms of Pronouns Accessible to Students** — pag.39
1. **Jocul didactic în lecția de limba engleză** — pag.44
1. **Importanța educației în societatea cunoașterii** — pag. 48
1. **Proiectarea didactică și management european în spațiul românesc** — pag. 49
1. **Managementul activităților de secretariat** — pag. 52
1. **Arhivarea documentelor în unitățile școlare** — pag. 53
1. **Începuturile muzicii corale românești de sorginte folclorică** — pag. 55
1. **Gala Premiilor Mentor** — pag. 59

Târgul Mărțișorului

— eveniment caritabil organizat de CCD —

În data de 24 februarie 2018 a avut loc cea de-a treia ediție a evenimentului caritabil **Creativitate în sprijinul comunității**, organizat de Casa Corpului Didactic a Municipiului București, în parteneriat cu Asociația Speranță pentru Tine. Gazdă primitoare, ca și la celelalte ediții, a fost **Școala Gimnazială "Sfinții Voievozi", din Sectorul 1.**

Școlile participante, în număr de 40, care au răspuns prezent inițiativei noastre, au pregătit un târg de mărțișoare, lucrate de elevi, profesori și părinți, iar cei mai talentați copii ne-au încântat cu un spectacol minunat pe tot parcursul evenimentului.

Este o ocazie foarte bună pentru copii să-și **exerseze abilitățile de antreprenori**, să **negocieze**, să **comunică cu adulții**, pe care trebuie să-i **convingă să le cumpere produsele și să vadă că munca lor are un preț**. Real, nu doar simbolic.

De la an la an, tot mai multe unități școlare ni s-au alăturat demersului nostru de a veni în sprijinul celor în suferință, iar scopul activității noastre a fost să ajutăm Fundația **Speranță pentru Tine** să ofere copiilor internați în secțiile de oncologie din Spitalul Fundeni și Spitalul Marie Curie din București un spațiu primitiv, o cameră de joacă, un suport psihologic, care să-i facă să treacă mai ușor peste perioada spitalizării.

La sfârșitul lunii aprilie, președintele Fundației, domnul George Oprea, ne-a trimis o primă listă cu **produsele achiziționate pentru spațiul de joacă de la cele două spitale:**

- videoproiector
- boxa activă
- boardgames
- multifuncționala
- materiale pictura și craft
- materiale pentru întâlnirea din 8 martie cu mamele
- router wireless
- materiale birotică (laminator și folii)
- scaune pentru sala de joacă.

<http://sperantapentrutine.ro>

Mulțumim tuturor școlilor care ne-au fost alături și promitem să continuăm proiectul, cu ajutorul dumneavoastră!

Colegiul Național Bilingv "George Coșbuc"
Grădinița MAPN
Grădinița nr 170
Grădinița nr. 268
Grădinița nr. 185
Grădinița Nr.7
Grădinița Zâna Florilor
Grădinița "Căsuța Fermecată"
Liceul Tehnologic de Metrologie "Traian Vuia"
Liceul Teoretic "Alexandru Vlașcu"
Liceul Teoretic "Eugen Lovinescu"
LIONS CLUB INTERNATIONAL
PROEDUS
Școala Gimnazială Pia Brătianu
Școala Gimnazială "I.G.Duca"
Școala Gimnazială "Sfinții Voievozi"
Școala Gimnazială „Alexandru Costescu”
Școala Gimnazială Cezar Bolliac
Școala Gimnazială de Arte Nr. 5
Școala Gimnazială Elena Văcărescu
Școala Gimnazială Ienăchiță Văcărescu
Școala Gimnazială Luceafărul
Școala Gimnazială Mircea Sântimbreanu
Școala Gimnazială Nicolae Labiș
Școala Gimnazială nr. 115
Școala Gimnazială Nr. 124
Școala Gimnazială Nr. 126
Școala Gimnazială Nr. 127
Școala Gimnazială nr. 135
Școala Gimnazială nr. 142
Școala Gimnazială Nr. 143
Școala Gimnazială Nr. 150
Școala Gimnazială Nr. 163
Școala Gimnazială nr. 2
Școala Gimnazială Nr. 31
Școala Gimnazială Nr. 54
Școala Gimnazială Nr. 80
Școala Gimnazială Nr. 81
Școala Gimnazială Sf. Andrei

**Documentarist Laura Rudeanu
CCD București**

ABORDAREA UNITARĂ A DIVERSITĂȚII CULTURALE ÎN ȘCOLILE EUROPENE

Workshop CCD BUCUREȘTI la Istanbul, Turcia

Workshopul s-a desfășurat în perioada 30 martie – 03 aprilie 2018 cu scopul de a încuraja cooperarea culturală în diversitatea ei pentru o integrare europeană, bazată pe respect reciproc, pe toleranță, pe interculturalitate în școală și societate.

La această activitate au participat cadre didactice și didactic auxiliare din învățământul preuniversitar (preșcolar, primar, gimnazial, liceal, club sportiv, centrul școlar de educație incluzivă) din Municipiul București și județele: Brașov, Ilfov, Olt, Prahova și Teleorman.

Intenția noastră, a organizatorilor CCD București, a fost de a desfășura întreaga formare pe trei paliere:

- aplicații practice – vizite la obiective culturale și turistice (cele mai importante obiective ale „orașului de pe două continente”: Hipodromul, Moscheea Albastră, Aghia Sophia, Palatul Topkapi, croaziera pe Marea Marmara la Insula Prinților – Buyukada, un tur ecumenic al celor mai importante biserici ortodoxe ale fostei capitale a Bizanțului, Biserica Vlacherne, Patriarhia Ecumenică de Constantinopol, Biserica Românească Sf. Paraschevi (aflată în partea asiatică a orașului), Biserica Izvorul Tămăduirii, seara turcească – dansuri și cântece populare turcești.

- schimb de bune practici – vizită de studiu/schimb de experiență la Școala SEHIT KUBILAY ILKOKULU, Istanbul, Turcia;
- ateliere de lucru în echipă pe tema workshopului.

Considerăm că succesul acestui workshop este dat conexiunea seminarului teoretic cu partea practică și vizita la școala primară, dezbaterile din timpul sesiunilor de formare – toate acestea într-un spațiu cu o memorie culturală stratificată, creștină și islamică.

Participanții au avut oportunitatea de a afla mai multe cunoștințe despre trecutul orașului Istanbul, leagăn de civilizație europeană și mondială unde sunt evident descoperite elemente din cultura antică grecească și romană, înfloritoarea civilizație bizantină precum și cultura Orientului. La Istanbul s-au întâlnit: civilizația greco-romană cu civilizațiile Orientului Apropiat și Mijlociu, de la care a împrumutat trăsături noi, luând naștere o civilizație de sinteză, civilizația bizantină. Imperiul Bizantin și capitala sa Constantinopolul, au constituit și creuzetul afirmării creștinismului ortodox (crența creștină primordială, adică cea a lui Iisus Hristos). Din acest punct de vedere este pe deplin meritată declararea în anul [2010](#) a metropolei [Capitală Europeană a Culturii](#).

Istanbulul a fost cunoscut de-a lungul existenței sale sub numele de: Bizanțion - denumirea greacă din anul 667 î. hr, anul prezumtiv al întemeierii orașului de către Byzas din Megara, după aprecierea lui Eusebios din Cesareea; Nova Roma - Noua Romă (toponim atribuit de împăratul Constantin cel Mare după anul 324 d. Chr, până la 11 mai 330 d. Chr, data inaugurării oficiale a noii capitale); Constantinopolis, uzual Constantinopol – Orașul lui Constantin (denumire dată de romani în anul 330 d. Chr., în cinstea împăratului întemeietor de capitală Constantin cel Mare); Dar El Saadat – Orașul Fericit (toponim arab din Evul Mediu); Țarigrad - Orașul Țarului (denumirea slavă a orașului); Istanbul – toponim folosit de turci după anul cuceririi orașului 1453, conform cu cele relatate la capitolul Etimologie. Acesta a fost oficializat odată cu proclamarea Republicii Turcia, în anul 1923.

Istoria Istanbulului începe însă cu aproape nouă milenii în urmă. În anul 2008, în timpul unor lucrări la Canalul Marmara, a fost scoasă la lumină o așezare străveche, cu o vârstă impresionantă: 8.700 de ani. Era vorba de cea mai veche atestare a unei comunități

stabile în zona Bosforului. Dovezile arheologice descoperite până în acel moment vorbeau de o comunitate neolitică veche de 5.500 – 7.500 de ani. Tracii au fost cei care au urmat societății neolitice, traci care au ridicat portul Lygos și așezările din jurul său în secolul al XIII-lea î.Hr. Astăzi, urme ale zidului trac mai sunt încă vizibile în apropierea palatului Topkapi. Lygos a fost apoi colonizat de către navigatorii greci din Megara, mai precis în anul 685 î.Hr. Câțiva ani mai târziu, în 667 î.Hr., regele grec Byzas a pus bazele unei așezări pescărești al cărei nume avea să rămână celebru peste veacuri, Byzanțion (Bizanț). Cucerit de romani odată cu restul Greciei, Byzanționul îi apare împăratului Constantin cel Mare într-un vis profetic. Șase ani mai târziu, în anul 330 d.Hr, Bizanțul era redenumit Constantinopol și devenea capitala Imperiului Roman. A fost cucerit, după mai bine de un mileniu, de către Imperiul Otoman, la 29 mai 1453, în urma unui asediu de 53 de zile, asediu în care a fost folosit pentru prima dată în istorie tunul ca armă de asediu. Redenumit Istanbul, orașul a rămas capitala Imperiului Otoman până la 20 octombrie 1923, dată la care capitala noii republici turce a fost mutată la Ankara. Astăzi, Istanbulul este o metropolă, fiind unul din cele mai populate orașe ale Europei.

”Am vizitat locuri minunate, încărcate de istorie, precum Catedrala Sf. Sofia, Palatul Topkapi, sediul puterii sultanilor otomani, un exemplu de arhitectură luxuriantă, stil oriental, cu curți interioare și săli bogat împodobite, cu obiecte de tezaur magnific lucrate, covoare, porțelanuri, tot felul de obiecte de artă prețioase... Cisternele lui Justinian (o pădure de coloane, cu baza scufundată în apă, printre care înoată pești, ca într-un basm oriental...), Patriarhia Ecumenică, Biserica din Vlaherne, dar și Marele Bazar sau Bazarul Vechi, o construcție uluitoare, un labirint de alei acoperite, prin care se înșiruie peste 4000 de magazine - un orașel în miniatură, făcut numai din prăvălii, unde nu știi ce să alegi pentru cei dragi – o lampă orientală, un șal sau niște rahat turcesc cu diverse arome?! Ne-am plimbat pe apele Bosforului, într-o plăcută croazieră, în care palate otomane, poduri suspendate, castele medievale, case vechi de lemn compun priveliștile panoramice ce se succed, în vreme ce vaporul merge în zig-zag între malul european și cel asiatic al Bosforului.” (prof. Monica Țurcanu – în articolul “Workshop de excepție”).

Istanbulul este un oraș divers, în care se manifestă deplin multiculturalitatea și interculturalitatea. Atât istoria, cât mai ales prezentul trebuie să facă față noilor provocări ale migrațiilor și mutațiilor socio-culturale.

Vizita la școala primară din Istanbul a fost un minunat schimb de experiență. Dotările, forma de organizare, discuțiile care au avut loc pe teme de educație, naturațea copiilor, ospitalitatea cadrelor didactice și a reprezentanților părinților, au fost pe deplin apreciate de toată delegația din România. În Școala SEHIT KUBILAY ILKOKULU învață 560 de copii. Personalul didactic este foarte pregătit, dedicat profesiei, iubit de copii și părinți.

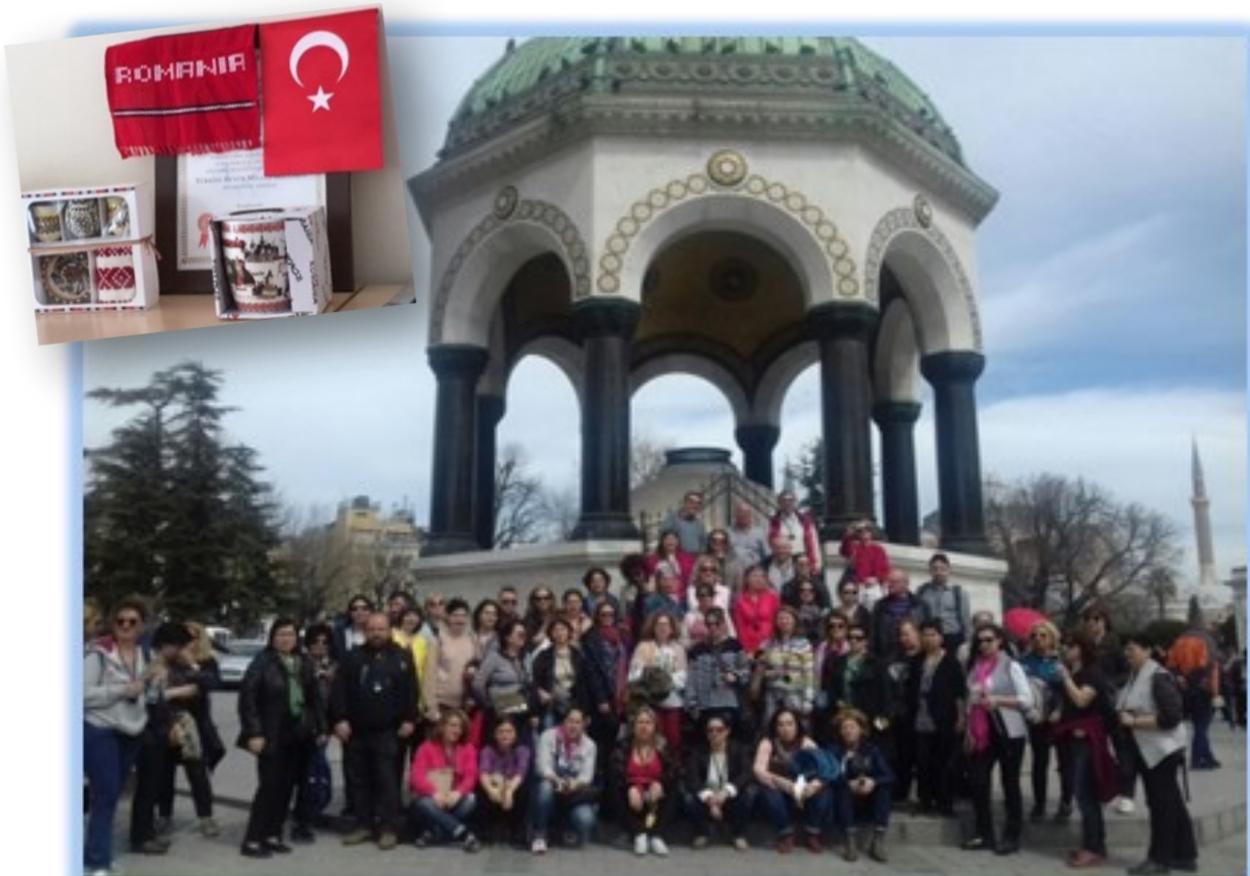
Discuțiile purtate cu directorul școlii au scos în evidență problemele comparative asupra diferențelor cât și asemănarilor dintre instituțiile noastre de învățământ primar și cele turce. Profesorii turci ne-au primit cu multă prietenie, curiozitate și dorința de a afla cât mai multe unii despre alții. Pe chipurile micilor elevi străluceau zâmbete de bucurie și curiozitate. Complet lipsiți de emoții și griji puneau întrebări curioase. Cu o naturalețe simplă ne salutau și ne întrebau pe fiecare în engleză cum ne numim. Apoi se prezentau și ei ca să ne demonstreze că pot comunica cu noi prin limba engleză. Comportamentul lor, prietenia profesorilor, ospitalitatea deosebită ne-au arătat că în această școală domnește armonia, toleranța, iar educația este la mare preț. Respectul pentru educație și pentru cei care o dezvoltă este la mare cinste.

Cele două sisteme de învățământ român și turcesc nu sunt mult diferite, cel puțin în ceea ce privește învățământul de stat la nivel primar și gimnazial. Am descoperit oameni noi, printre noi, atât români dar și cei turci. Am dezvoltat relații de cooperare frumoase și trainice.

Interculturalitatea înseamnă demnitate și respect acordate individului și societății. Toleranța față de diversitate este o necesitate într-o eră a normalității. Cunoașterea și evoluția noastră necesită depășirea limitelor impuse de granițele geografice și crearea unui spațiu în care diferențele culturale sunt depășite.

Ne propunem să ne continuăm activității de acest gen și să ne îmbogățim cu toții din punct de vedere spiritual și profesional. Așa simțim noi organizatorii și participanții la Workshopuri externe. Vom continua, căci bunele practici și experiența didactică trebuie împărtășită, dar mai ales implementată în activitatea didactică și educativă în general.

Marilena Huiu
CCD București

Competențe de top ale anului 2020 - Analiză comparativă 2011 vs. 2016

10 competențe profesionale pentru 2020 conform unui raport din 2011 efectuat de Institute for the Future (Palo Alto, California) pentru Institutul de Cercetare al Universității din Phoenix:

1. Abilitățile de înțelegere a sensului de adâncime (sensemaking)

Pe măsură ce mașinile ne preiau muncile rutiniere, misiunea noastră va fi să ne **dezvoltăm acele capacități intelectuale superioare care nu pot fi codificate**. Că Eugene Goostman, adolescentul-cleverbot care a reușit să păcălească anul acesta mai bine de 30% dintre persoanele care au conversat cu el, ar fi trecut cu adevărat testul Turing, rămâne discutabil. Inteligența artificială ține deocamdată de domeniul forței brute – va fi oare egalată vreodată misterioasa complexitate a creierului uman? Stați liniștiți, **încă e nevoie de noi și de gândirea noastră critică pentru a rezolva probleme și a lua decizii!**

2. Inteligența socială

Inteligența socială reprezintă **“capacitatea de a intra în legătură cu ceilalți într-o manieră directă și profundă, de a simți și a stimula reacții și interacțiuni dezirabile”**. Nu știm cât de priceput este și va fi robotul umanoid Pepper, creație recentă a companiei japoneze SoftBank, în a citi și răspunde emoțiilor noastre. O față veselă sau tristă nu e greu de depistat, până la urmă, dar inteligența emoțională și socială a omului pătrunde mai adânc de atât. Suntem ființe complexe, unice, spontane, ale căror gânduri, intenții, sentimente nu se lasă întotdeauna lesne descoperite și, uneori, scapă chiar propriei noastre înțelegeri. Prin urmare, **adaptarea la celălalt este un proces tot atât de complicat și nuanțat. Inteligența socială devine un atu din ce în ce mai important în contextul actual al diversității și multiculturalismului.**

3. Gândirea inovatoare și adaptivă

Potrivit profesorului David Autor de la Massachusetts Institute of Technology, în ultimele trei decenii s-a ajuns la o polarizare a locurilor de muncă. Automatizarea și externalizarea offshore au determinat **declinul muncii manuale și a celei de birou care presupune calificare medie**, astfel încât **majoritatea joburilor se concentrează actualmente la doi poli: ocupațiile de înaltă calificare și cu un nivel de recompensă corespunzător (profesionale, tehnice și manageriale), pe de o parte, și, pe de alta, ocupațiile de joasă calificare, cu salarii mici (precum cele din sectorul serviciilor alimentare și al îngrijirii medicale)**. Deși opuse din acest punct de vedere, cele două categorii au totuși ceva în comun: **ambele necesită „adaptabilitate situațională” – capacitatea de a răspunde circumstanțelor de moment unice și imprevizibile.**

4. Competența transculturală

Într-o lume din ce în ce mai interconectată, creierului nostru i se cere să își multiplice și el conexiunile pentru a se putea adapta oricărui mediu geografic/cultural în care va trebui să opereze. Vorbim, desigur, nu numai despre **competențele lingvistice, ci și despre înțelegerea contextelor culturale specifice**. O adaptare impusă de necesitate care vine în același timp cu imense beneficii pentru dezvoltare și inovație. Studiile au dovedit **eficiența superioară a echipelor eterogene, ai căror membri reușesc să își transcendă mentalitățile individuale și îmbrățișează un mod diferit de a face lucrurile**. Scott E. Page, profesor de sisteme complexe la Universitatea Michigan, a demonstrat că diferențele colective se află pe picior de egalitate cu IQ-ul individual.

5. Gândirea computațională

Gândirea computațională se definește ca **abilitatea de a traduce în concepte abstracte volume mari de date și de a înțelege raționamentul cantitativ**. O competență absolut necesară în condițiile în care volumul de date crește exponențial de la an la an. Demersul de **analiză și selecție critică a datelor** ne este facilitat de o seamă de tehnologii și aplicații accesibile și utilizatorilor mai puțin experimentați în IT – dintre acestea, un rol deosebit de însemnat îl au **simulările virtuale, instrument indispensabil în procesele decizionale de azi**. Totodată însă, este nevoie să conștientizăm că datele și modelele bazate pe ele își au limitele lor, realitatea dezvoltându-se adesea mult mai complexă. Ca atare, va trebui să fim pregătiți să acționăm și în absența cifrelor exacte, dovedind spontaneitate și creativitate.

6. Alfabetizarea în noile media

Concret, aceasta înseamnă să poți evalua critic și dezvolta conținuturi care folosesc noile forme de media, precum și să știi să valorifici astfel de media pentru a comunica persuasiv. O putere din ce în ce mai mare o dobândește azi conținutul generat de utilizator, impactul cel mai semnificativ avându-l, desigur, **clipul video**. Va fi important să ne dezvoltăm abilitățile de interpretare a informației vizuale primite și să învățăm, la rândul-ne, să creăm propriile prezentări care să angajeze și convingă publicul. Și am putea începe cu **MeVie-ul – pentru cei care încă nu au aflat, un MeVie (sună asemănător cu „movie”, nu?) nu este altceva decât un CV în varianta video**.

7. Transdisciplinaritatea

Dacă secolul 20 a fost secolul specializării, se pare că **secolul 21 va unul al interdisciplinarității**, ca răspuns firesc la complexitatea problemelor cu care se confruntă în prezent lumea (de ajuns să cităm aici numai suprapopularea). Ce înseamnă însă transdisciplinaritate? O reunire în echipă a specialiștilor din diverse domenii? După cum ne explică celebrul autor vizionar Howard Rheingold, transdisciplinaritatea reprezintă mai mult decât atât: esența ei este educarea specialiștilor în scopul înțelegerii limbajelor specifice altor discipline. **Profesionistul ideal al viitorului aparține așa-numitului “tip T” (T-shaped): dezvoltare atât pe verticală, cât și pe și orizontală, specialist într-un domeniu și, în același timp, capabil să comunice în multiple limbaje**. Iar, pentru a ajunge la un astfel de nivel, va trebui să se angajeze într-un proces de educație continuă.

8. Gândirea orientată spre proiectare

Cercetările în neuroștiință arată că **mediul fizic are o influență covârșitoare asupra gândirii și comportamentului nostru**. De pildă, potrivit unui studiu din 2007, **înălțimea încăperii în care ne aflăm determină tipul de procesare cognitivă**. Astfel, o încăpere înaltă stimulează procesarea relațională, adică analiza informației într-o manieră abstractă și integrată, realizând asocieri între obiecte, date etc., în vreme ce un tavan mai scund pre-

dispune la concentrarea pe obiectul singular și pe atributele lui specifice. Prin urmare, pentru a fi eficienți la locul de muncă, va trebui să știm să identificăm tipul de gândire impus de diversele sarcini și să alegem/ajustăm corespunzător spațiul de lucru.

9. Gestionarea încărcăturii cognitive

Pentru că suntem asaltați de informații din toate părțile, sub diverse formate și din multiple canale de comunicare – și pentru că nu suntem totuși roboți –, va trebui să ne **cultivăm abilitatea de a filtra informația primită după importanță și să învățăm cum ne putem dezvolta funcțiile cognitive folosindu-ne de anumite tehnici și tehnologii**. Sunteți deja familiarizați din mediul online cu filtre precum **tagurile sau rankingul**, care ajută la evidențierea din oceanul haotic de informații a conținutului calitativ, relevant. Iar **viitorul este al interfețelor adaptive** – interfețe care își schimbă layoutul și rearanjează elementele de pe ecran în funcție de nevoile utilizatorului. Și mai interesant încă, aceste nevoi vor putea fi comunicate interfeței prin așa-numita “spectroscopie funcțională în infraroșu apropiat”, o tehnică non-invazivă de măsurare a nivelului de oxigenare a creierului. Încărcătura mentală va fi astfel determinată cu precizie și obiectivitate, iar interfața adaptivă va „lua act” de parametrii biologici și se va modifica în consecință, simplificând totul pentru noi.

10. Colaborarea virtuală

Mediul de lucru virtual impune un nou set de competențe atât pentru membrii echipei, cât și pentru **liderul ei**. Acestuia din urmă îi revine

misiunea de a **motiva un grup dispersat geografic și de a înlesni colaborarea**. Iar în ajutorul său vin tehnicile din jocurile de strategie înglobate în platforma de colaborare: **feedback imediat, obiective clare și o serie de provocări introduse pas cu pas**. Cât despre membrii echipei, ei vor trebui să găsească soluții de adaptare pentru a contracara sentimentul de izolare și pentru a-și crește productivitatea. Desigur, avem la îndemână pentru comunicare platformele de microblogging și rețelele de socializare. Dar să mergem mai departe de atât: cercetătorii de la Virtual Human Interaction Lab – Universitatea Stanford ne propun **avatarurile 3D, care asigură atât percepția co-prezenței și a colaborării, cât și posibilitatea de concentrare individuală în propriul spațiu real**. Numai să nu uitați că mai există și colegi în carne și oase!

Sursa: Simona Bănică | 25.11.2014 | <https://www.apptjob.ro/articole/branding-personal/10-competente-profesionale-pentru-2020>

Raportul The Future of Jobs publicat în ianuarie 2016 dezvăluie previziunile despre impactul tehnologiei asupra evoluției pieței muncii exprimate de directorii executivi a peste 350 de companii reprezentând 9 sectoare de activitate din primele economii ale lumii. Cele mai râvnite 10 competențe profesionale la sfârșitul acestui deceniu, în zorii celei de-a patra revoluții industriale:

1. Rezolvarea problemelor complexe

Da, Big Data (Datele păstrate și prelucrate în cantități imense, datorită unor medii de stocare mai ieftine, unor metode de procesare mai rapide și unor algoritmi mai performanți" definiția din - Big Data: A revolution that will transform how we live - de Viktor Mayer-Schönberger și Kenneth Cukier, *Wikipedia*) ne ajută să luăm decizii mai ușor, dar tot vom avea nevoie de **agilitate mentală pentru a ataca și a soluționa problemele nou-ivite, vag definite, în situații complicate**. Rezolvarea problemelor complexe a fost cap de listă în 2015 și își va păstra statutul și în 2020, când se preconizează că se va impune printre competențele vitale în peste 36% dintre joburi, indiferent de sector. Interesant, se poate totuși remarca o tendință de eclipsare a acestei abilități în industrii puternic automatizate, precum serviciile de infrastructură și energia, în paralel cu o apreciere constantă în domenii ca serviciile profesionale și tehnologia informației și a comunicațiilor.

Paradoxul face însă ca cea mai căutată dintre competențele prezentului și viitorului apropiat, cel puțin, să fie și **printre cele mai rare**: un studiu efectuat pe membrii LinkedIn arată că cel mult 6% o dețin în portofoliu.

2. Gândirea critică

Într-o conferință din martie 2017, Mark Cuban afirma că în contextul de business actual **și-ar dori să fie mai degrabă absolvent de filozofie decât contabil sau chiar programator**, pariind pe gândirea critică ca pe una dintre competențele majore ale viitorului. Când în față ți se revarsă un potop de date și opțiuni, ai nevoie de o **perspectivă diferită ca să le poți judeca diferit**. V-ați fi imaginat că umanoarele ar mai putea reveni în forță când toată lumea bate moneda pe STEM? Se pare că roata se întoarce.

3. Creativitatea

Dacă în 2015 creativitatea ocupa locul 10 în clasamentul celor mai vândute competențe, foarte curând va ajunge pe podium. Tehnologia tot mai prezentă în viețile noastre ne provoacă **să ne reinventăm permanent**. Am putea spune că tocmai ea ne-a mecanicizat și ne-a ucis creativitatea, dar oare cine creează această preaminunată tehnologie dacă nu tot omul? Și tot el va trebui să continue actul de creație și să nască noi și noi modalități de aplicare a invențiilor.

4. Managementul oamenilor

Managementul oamenilor este o subramură a managementului resurselor umane. Ansamblul de abilități care țin de **recrutarea celor mai potriviți candidați** pentru fiecare post și pentru companie, în ansamblu,

dezvoltarea, motivarea și fidelizarea angajaților se va dovedi atutul managerilor îndeosebi în domeniul energiei și în media.

5. Coordonarea cu alții

Într-un context globalizat, eterogen și multidisciplinar, **adaptarea permanentă, înțelegerea celorlalte perspective și colaborarea vor forma pietrele de temelie ale inovației**. Asemenea subtilități le sunt străine roboților.

6. Inteligența emoțională

Explozia inteligenței artificiale potențează valoarea inteligenței emoționale la locul de muncă. Deja EQ-ul este socotit un mai bun predictor al succesului profesional decât IQ-ul și folosit drept **prim criteriu de identificare a potențialului de leadership, a spiritului de echipă sau a gradului de autonomie a angajatului. Capacitatea de a observa și de a înțelege comportamentul celuilalt, de a-i intui intențiile, de a reacționa empatic** va avea parte de tot mai multă apreciere în mediul de business.

7. Capacitatea de analiză și de luare a deciziilor

Avalanșa de date din organizațiile prezentului provoacă o **nevoie crescândă de oameni specializați în analiza complexă a datelor și capabili să ia decizii pe baza acestora – adesea rapide și cât mai obiective**. În industria de consum, de pildă, volumele consistente de date creează premisele pentru o rafinare în arii precum gestiunea stocurilor, segmentarea pieței și personalizarea produselor/serviciilor.

Analiza și interpretarea corectă a datelor, prioritizarea eficientă a proiectelor și deciziile sănătoase vor salva banii și reputația companiilor.

8. Orientarea spre servicii

Vorbim despre **abilitățile sociale** care dobândesc o valoare sporită pe măsură ce procesele de automatizare iau avânt. Roboții de recrutare, de pildă, sunt gata să preia cam 75% din munca recrutorilor umani, dar aceștia din urmă nu vor fi nicidecum puși pe tușă, dimpotrivă: vor investi mult mai mult timp și energie în gestionarea relațiilor cu candidații și managerii angajatori, asumându-și ca rol primordial pe acela de **consultant și mentor**.

9. Abilitățile de negociere

Ca orice altă competență socială, abilitatea de a negocia **rămâne apanajul oamenilor**. Calitățile negocierii constituie o condiție sine qua non pentru întreaga lume a afacerilor de azi, iar, conform unui studiu din Regatul Unit, îmbunătățirea abilităților de negociere ar aduce firmelor o creștere a profitabilității totale de până la 7%. Domeniile care spre 2020 vor prețui cu precădere o astfel de competență sunt tehnologia informației (în joburi precum analist de date sau dezvoltator de software) și designul industrial și comercial.

10. Flexibilitatea cognitivă

Flexibilitatea cognitivă reprezintă capacitatea de a comuta de la un concept sau set conceptual la altul, de a-ți **adapta comportamentul la condițiile în continuă schimbare ale mediului înconjurător**. Dacă în 2015 nu se bucura de o cerere deosebită din partea angajatorilor, în următorii trei ani va căpăta din ce în ce mai multă însemnătate.

Studiul menționat estimează că o gamă largă de ocupații vor reclama un nivel tot mai ridicat de abilități cognitive, precum **creativitatea, gândirea logică și sensibilitatea la probleme**. Mai mult de jumătate dintre joburile care în 2020 vor solicita obligatoriu astfel de competențe nu pun un accent special pe ele în prezent. În schimb, în 30% dintre cazuri, cererea este deja la cote înalte.

Impactul celei de-a patra revoluții industriale asupra nevoilor de competențe

- Evoluția fulminantă a tehnologiei schimbă peste noapte curricula academice – o altă statistică din SUA relevă că **aproximativ 50% dintre cunoștințele dobândite pe parcursul a patru ani în facultățile cu profil tehnic sunt deja depășite la momentul absolvirii**.

- Preocupările angajatorilor nu privesc însă doar teoria învățată în școală și calificările formale, ci și **abilitățile practice, necesare îndeplinirii sarcinilor specifice de lucru, căci și acestea fac obiectul unor transformări disruptive**. Mai bine de o treime dintre seturile de competențe care vor fi la mare căutare în 2020 nu sunt considerate critice în clipa de față.

- Cel mai ridicat grad de **stabilitate a competențelor** se înregistrează în sectorul media, al divertismentului și al informației, deja profund preschimbate în ultima perioadă. La polul opus găsim industria serviciilor financiare.

- Competențele cu **cea mai stabilă cerere** observată deja, dar și estimată, sunt cele **tehnice**, în 44% dintre joburi.

- La nivelul individual al familiilor de ocupații, rata de schimbare a cerințelor este încă și mai accentuată decât la nivel de industrie. Astfel, o seamă de poziții care au de-a face cu vânzările, instalațiile și mentenanța sau producția vor implica mult mai multe cunoștințe digitale decât până acum. Automatizarea va reorienta responsabilitățile angajaților spre **controlul echipamen-**

telor, rezolvarea de probleme și înțelegerea generală a proceselor de lucru din companie.

- Competențele sociale – **inteligența emoțională, persuasiunea, capacitatea de instruire** – vor prevala asupra celor tehnice (programarea, operarea și controlul echipamentelor). În setul fundamental de competențe vom regăsi tot mai mult abilitățile de conținut (competențele digitale, învățarea activă), cognitive (gândirea matematică, creativitatea) și de proces (ascultarea activă, gândirea critică).

- Multe dintre ocupațiile cu caracter pur tehnic se vor schimba la față – noua față va fi una cu adevărat umană, spre bucuria clienților care până mai deunăzi se plângeau că specialiștii la care căutau sprijin erau mai preocupați de cifre și rapoarte decât de situația concretă a persoanei din fața lor. Profesii precum medic sau consultant financiar implica un flux de lucru specific, de la culegerea de date, analiza lor și interpretarea rezultatelor, la recomandarea unui plan de acțiune și implementarea propriu-zisă. Ei bine, astăzi, toți acești pași pot fi mult mai fidel împliniți de către mașini, așa că profesioniștii în cauză vor trebui să își redirecționeze atenția către tot ceea ce înseamnă **comunicare** – un computer poate identifica mult mai precis un diagnostic și un plan de tratament, de exemplu, dar numai medicul este capabil să îl asculte pe pacient, să îi înțeleagă nevoile și circumstanțele și să îi aleagă cel mai adecvat tratament.

În următorii ani, nu veți rămâne fără joburi – numai că joburile se vor transforma și totul va curge în beneficiul vostru. Profesorul de biologie a dezvoltării Scott Gilbert spune că **diferența dintre ființă (ca embrion) și mașină este că mașina nu funcționează niciodată până nu este construită, pe când ființa trebuie să funcționeze pe măsură ce se construiește pe sine**.

Lăsați roboții să vă ajute cât mai mult, dar puneți-vă toată încrederea în capacitatea exclusiv umană de a se construi pe sine!

Sursa: <https://www.apr.ro/2017/06/top-10-abilitati-pentru-2020/>

Texte selectate de
Prof. dr. Olimpia Mateescu
CCD București

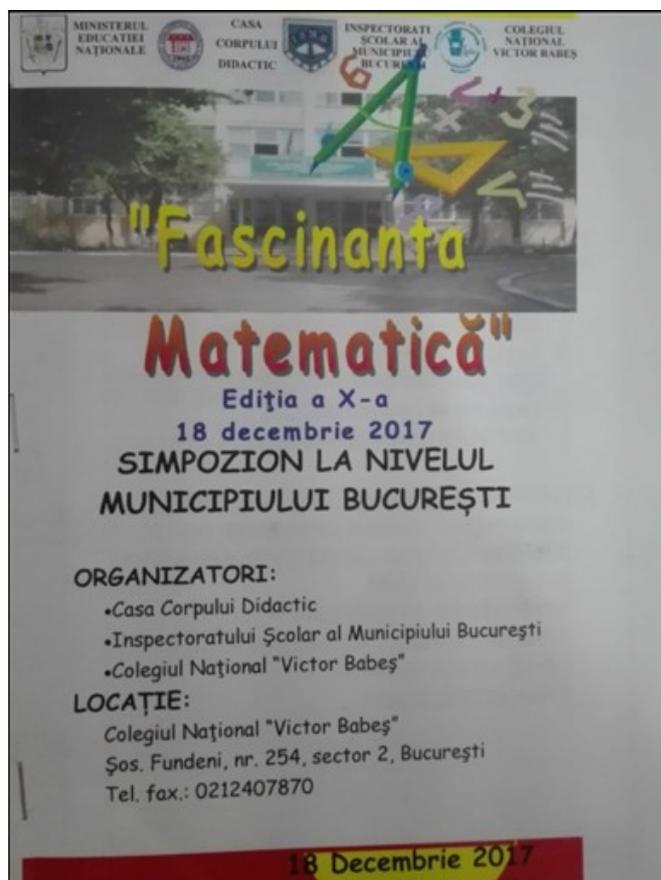

În 18 decembrie 2017 s-a desfășurat ediția a X-a, omagiară a acestui simpozion, organizat la nivelul Municipiului București de către Colegiul Național "V. Babeș", începând cu anul 2008. Această ediție a avut loc sub auspiciile domnului Inspector Școlar General, prof. Florin Li-xandru, a doamnei Inspector Școlar General adjunct, prof. Liliana Toderiuc.

Ne-am bucurat de prezența domnilor profesori **Gabriel Narcis Vrînceanu, directorul Casei Corpului Didactic din București și Vlad Drînceanu, inspector de matematică la I.S.M.B.**

Au participat numeroși elevi din clasele a V-a - a XI-a și au prezentat rezultatele muncii lor: lucrări, prezentări power point, jocuri matematice, desene atrăgătoare și interesante, acoperind domenii diverse, cu care se întâlnesc la matematică în mod curent: învățarea matematicii prin jocuri, interdisciplinaritatea, algebră, geometrie, metode de rezolvare a unor probleme, istorie și filosofie ale matematicii, probleme rezolvate din Gazeta Matematică.

Elevii au fost deosebit de entuziasmați și au pus multă pasiune în prezentarea muncii lor. Toți elevii au primit diplome de participare și au fost încurajați să continue și să dezvolte pasiunea pentru studiul matematicii.

Profesorii au abordat teme diverse din matematică: cum rezolvăm o problemă de matematică, metodica predării matematicii, legătura dintre construcțiile geometrice și algebră, probleme de algebră pură, pagini de istorie și filosofie ale matematicii, probleme date la Olimpiada de matematică, aplicații ale matematicii în economie, știință, statistică, computere, interdisciplinaritate.

Comunicarea Domnului Gabriel Narcis Vrînceanu a abordat în sens modern managementul rezolvării unei probleme de matematică, și nu numai de matematică, bazându-se pe lucrarea lui George Polya.

Probleme actuale ale didacticii matematice au suscitat un mare interes, fiind prezentate rezultate care ar trebui implementate și în învățământul românesc.

Cu această ocazie a avut loc o dezbatere privind învățământul actual, modalități de atragere a copiilor spre învățarea matematicii. Considerăm că atragerea elevilor ca participanți la simpozioane le dezvoltă capacitatea de a lucra în mod riguros, de a se informa din surse multiple și credibile, de a elabora lucrări originale.

Această ediție reprezintă materializarea eforturilor Direcțiunii și a Catedrei de Matematică de la Colegiul Național "V. Babeș" pentru dezvoltarea prestigiului matematicii la nivel municipal, a ideii că matematica a fost și va rămâne permanent fascinantă, că este unicul instrument teoretic de a descoperi și cerceta lumea, că în matematică nu contează cât de mult rezolvi, ci cât de relevante sunt rezultatele obținute.

Prof. Rodica Kirsteur, Director
Prof. Cătălin Boloca, Director Adjunct
Prof. Viorel Zlate,
Colegiul Național "V. Babeș"

Parteneriat CCD București — CCD Vaslui

*Activitate profesională a bibliotecarilor școlari și responsabililor CDI
din Județul Vaslui*

Casa Corpului Didactic Vaslui

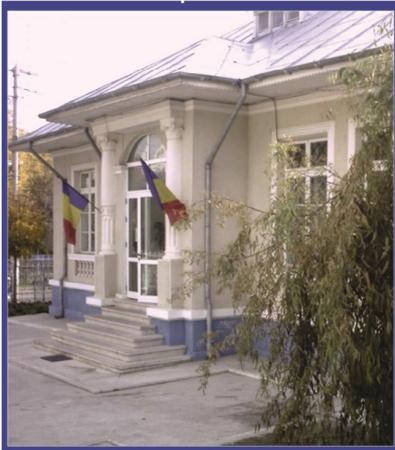

Casa Corpului Didactic București

Activitate metodică-științifică și de perfecționare a bibliotecarilor școlari și a responsabililor Centrelor de Documentare și Informare

Casa Corpului Didactic Vaslui

Casa Corpului Didactic București

La începutul lunii martie am avut onoarea de a cunoaște colegile și colegii bibliotecari școlari și profesori documentariști din Județul Vaslui, în cadrul unei sesiuni de formare pe care am desfășurat-o la sediul Casei Corpului Didactic Vaslui, în cadrul parteneriatului încheiat între CCD București și CCD Vaslui.

În prima parte a zilei am prezentat activitatea metodică și de perfecționare a bibliotecarilor școlari și profesorilor documentariști din Municipiul București:

- cursurile pe care le derulăm,
- parteneriatele pe care biblioteca le are cu Biblioteca Națională a României, Biblioteca Centrală Universitară "Carol I", Universitatea București și alte structuri infodocumentare,
- activitatea de cerc metodic,
- simpozioane, conferințe etc.

Am avut ocazia să realizăm un schimb de idei în legătură cu activitatea bibliotecilor școlare și CDI-urilor din București și Vaslui și să descoperim puncte comune în calendarul metodic.

În cea de-a doua parte am susținut o sesiune de formare, având ca temă **Rolul bibliotecii/ Centrului de Documentare și Informare în promovarea proprietății intelectuale.**

Tema aleasă a venit la propunerea domnului Liviu Munteanu, bibliotecar al CCD Vaslui, după o atentă testare a nevoii de formare a bibliotecarilor din județ.

Prezentarea s-a axat pe realizarea posibilă a bibliotecilor virtuale în cadrul bibliotecilor școlare și a CDI-urilor și respectarea drepturilor de autor. **Dreptul de autor (Copyright)** include lucrări literare și artistice precum **romane, poeme, piese de teatru, jocuri, filme, opere muzicale, situri web, picturi, fotografii, sculpturi, design arhitectural** etc.

Ce cărți pot fi scanate și puse la dispoziția publicului?

- Cărțile din domeniul public, adică suficient de vechi încât să le fi expirat copyright-ul.
- Cărțile pe care autorii le-au oferit gratuit spre consultare publică

Astfel de publicații se pot descărca gratuit de pe site-uri specializate:

- ⇒ [Biblior](#)
- ⇒ [Biblioteca online Polirom](#)
- ⇒ [E-scoala](#)
- ⇒ [Elefant](#)
- ⇒ [FreeBookSpot](#)
- ⇒ [Scribd](#)
- ⇒ [Free-eBooks](#)
- ⇒ [ManyBooks](#)

În ce situații putem vorbi de nerespectarea drepturilor de autor?

- **Plagiatură, Autoplagiatură:** Lucrări de cercetare
- **Pirateria:** punerea în vânzare a unei copii, transmiterea copie respective unei alte persoane

Perioada de timp pentru care se obține protecție pe baza dreptului de autor/copyright este de 70 de ani în Uniunea Europeană și în SUA.

Activitatea s-a desfășurat pe grupe, iar cursanții au fost rugați să găsească avantaje și dezavantaje ale înființării bibliotecilor virtuale.

Concluzia la care s-a ajuns este aceea că biblioteca trebuie să încerce să se adapteze la nevoile și cerințele noii generații de copii, care vin cu abilități dezvoltate de utilizare a noilor tehnologii și care au alte așteptări de la bibliotecă sau CDI: de a accede rapid la informație, de a utiliza spațiul bibliotecii în scop de relaxare, socializare și de desfășurare de activități menite să le îmbunătățească abilităților pe care le au.

La finalul activității a avut loc un moment muzical –literar susținut de doamna prof. Doina Nica și dl. Gheorghe Lupan, care, în prag de 8 martie, au adus un omagiu femeii prin muzica și versurile sensibile interpretate.

O întâlnire de suflet, care a întrunit elemente de calitate într-un mediu profesionist și prietenos, în același timp.

Îi așteptăm pe colegii de la Vaslui să ne întoarcă vizita la București și să continuăm parteneriatul între cele două instituții cu alte activități care să satisfacă nevoia de perfecționare a bibliotecarilor școlari.

**Documentarist Laura Rudeanu
CCD București**

Analiza procesului de învățământ la nivelul interacțiunii: evaluare inițială – predare – învățare – evaluare finală

Analiza procesului de învățământ la nivelul interacțiunii: evaluare inițială – predare – învățare – evaluare finală

În sensul ei profund, noțiunea de proces de învățământ este legată de cea de transformare/ modificare. Pornind de la cea mai generală accepție a învățării, și anume: „învățarea este o schimbare în comportamentul individual, ca urmare a trăirii unei noi experiențe proprii”, deducem că procesul de învățământ trebuie astfel organizat și desfășurat încât să provoace această schimbare în timp, în spațiu și în formă a experienței cognitive, afective și acționale la nivelul personalității elevului.

Această viziune situează procesul de învățământ în dimensiunile lui concrete (I. Cerghit, 1998):

- în **dimensiunea temporală** – ca prevedere și provocare în timp a schimbării experiențelor cognitive, afective, acționale;
- în **dimensiunea spațială** – ca planificare a frecvenței cu care revin diferitele tipuri de experiențe ce urmează a fi „transformate”;
- în **dimensiunea morfologică** – de transformare efectivă, continuă, ce stimulează și facilitează noi investigații, explorări.

Știm de asemenea, că procesul de învățământ se bazează pe interacțiunea permanentă a celor doi poli – educatorul și elevul; pe de o parte, subiecții care impun, organizează și facilitează schimbarea (educatoarea, învățătorul, profesorul), iar pe de altă parte subiecții care suportă schimbarea, implicându-se activ în acest proces – elevii.

Identificăm astfel două tipuri de acțiuni sau funcții specifice: **predarea** – ca activitate a educatorului ce urmează logica îndeplinirii obiectivelor pedagogice și **învățarea** – ca aspect psihologic, personal, care ține de psihologia elevului.

Spre deosebire de didactica tradițională care situa cele

două laturi fundamentale ale procesului de învățământ (predarea și învățarea) în raporturi de simpla juxtapunere, de alăturare mecanică, didactica actuală evidențiază raportul lor de interdependență, de reciprocitate și integrare într-un singur proces calitativ superior de realizare a finalităților învățământului.

Procesul de învățământ integrează și o a treia funcție – aceea de **evaluare**. Evaluarea este considerată azi parte/ componentă integrantă a procesului de învățământ, ea completând „ciclul de intervenție” al educatorului asupra elevului și furnizând acestuia și elevilor informațiile necesare desfășurării optime a acestui proces. Prin funcțiile îndeplinite, prin formele și strategiile (de evaluare) utilizate, evaluarea facilitează reglarea și autoreglarea demersului instruirii, oferind informații necesare fundamentării manageriale a deciziilor de corecție/ ameliorare.

Prin urmare, procesul de învățământ se poate defini ca exercitare, într-o unitate organică a acestor trei funcții fundamentale – predare – învățare – evaluare, deosebite prin finalități, motivație, metodologie.

În același timp, proiectarea și realizarea unui învățământ eficient necesită luarea în considerare a resurselor (umane, materiale, informaționale) necesare trecerii din planul teoretic – proiectiv, anticipativ în cel practic – realizator. Studii recente și practica educațională au evidențiat importanța cunoașterii de către profesor/ învățător/ educatoare a nivelului dezvoltării psihice a elevului, a nivelului de pregătire al acestuia încă de la începutul programului de instruire. Aceasta se realizează printr-una din formele evaluării și anume, **evaluarea inițială** a cărei importanță a fost subliniată de D. Ausubel (1981) astfel: „Dacă aş vrea să reduc toată psihopedagogia la un singur principiu, eu spun: ceea ce influențează cel mai mult învățarea sunt cunoștințele pe care elevul le posedă la plecare. Asigurați-vă de ceea ce el știe și instruiți-l în consecință.”

Sintetizând, putem afirma că procesul de învățământ trebuie abordat/ analizat la nivelul interacțiunii: **evaluare inițială – predare – învățare – evaluare.**

Întrucât toate aceste probleme sunt tratate în capitole distincte în conformitate cu prevederile Programei MEN, vom realiza o sinteză a problemelor privind primele două funcții ale procesului de învățământ – predarea și învățarea.

Predarea înțeală ca provocarea schimbării a ceea ce există în ceea ce trebuie să existe, angajează elevii într-o nouă experiență de cunoaștere / acțiune / trăire.

Depășind reduționismul didacticii tradiționale care restrângea sfera predării la „transmiterea cunoștințelor”, „prezentarea materiei” de către educator, în didactica

modernă, predarea capătă înțelesuri mai largi și conținuturi mai bogate. Ea este frecvent definită ca ansamblu de acțiuni și operații sistematice, realizate de educator în vederea organizării și desfășurării optime a învățării. Astfel, predarea este și va rămâne, în bună parte, o acțiune de comunicare didactică; ea nu poate fi înlocuită complet prin studiul personal, independent al elevului.

Noutatea constă în lărgirea sferei și a conținutului acesteia prin utilizarea și a altor tipuri de comunicare, ce realizează noi funcții și se concretizează în acțiuni precum:

- stabilirea direcțiilor învățării (prezentarea obiectivelor învățării);
- organizarea activității de învățare și a condițiilor care facilitează învățarea dorită;
- gradarea sarcinilor, dozarea eforturilor de învățare în concordanță cu particularitățile psihice de vârstă și individuale ale elevilor;
- dirijarea experiențelor/ operațiilor de învățare;
- asigurarea retenției și transferului;
- stimularea motivației elevului pentru implicarea activă în activitatea de învățare;

Învățarea. Studiile și cercetările recente din domeniul psihologiei au schimbat în mod radical reprezentările avute despre învățarea umană în general și despre învățarea școlară, în particular. Învățarea școlară, realizată într-un cadru instituționalizat, proiectată, organizată secvențial, progresiv dirijată și controlată sistematic de către profesor poate fi abordată în triplă ipostază:

- învățarea ca proces;
- învățarea ca produs;
- învățarea ca funcție de diverși factori.

După numărul de participanți și modul de desfășurare a relației profesor-elev există trei moduri de organizare a activității didactice, fiecare integrând activități specifice: frontal, pe grupe, individual. Miron Ionescu (1995) propune o taxonomie a principalelor forme de organizare a activității didactice.

Activități frontale	Activități de grup dirijate	Activități individuale
-lecția;	-consultații;	-munca independentă și studiul individual;
-seminarul;	-meditații cu scop de recuperare;	-efectuarea temelor pentru acasă;
-activitatea de laborator;	-exerciții independente;	-elaborarea de compuneri ;
-activitatea în cabinetele pe specialități;	-vizite în grupuri mici;	-rezolvarea de exerciții;
-vizita;	-cercul de elevi;	-efectuarea de desene, scheme;
-excursia;	-concursuri;	-lucrări practice la colțul naturii, la punctul geografic;
-vizionarea de spectacole;	-sesiuni de comunicări și referate;	-lectura de completare;
	-redactarea revistelor școlare;	-lectura suplimentară;
	-dezbateri pe teme de specialitate;	-studiul în biblioteci;
	-întâlniri cu oameni de știință, scriitori, specialiști;	-întocmirea referatelor;
	-serate literare;	-elaborarea de proiecte, modele;
		-pregătirea și susținerea unor comunicări;
		-pregătirea pentru examen;
		-elaborarea materialului didactic etc.

BIBLIOGRAFIE:

- Elena Tiron, 2005 Pedagogie, Curs pentru studenți,-în format electronic;
- Maria Carcea, 2002, Didactica, Curs multiplicat, Iași;
- Ioan Bontaș, 2000, Pedagogie, Ed. ALL, București;
- Bruner, J.S. (1970). *Pentru o teorie a instruirii*. București: Editura Didactică și Pedagogică
- Cerghit, I., Neacșu, I., Negreț-Dobridor, I., Pânișoară, I.-O. (2001), *Prelegeri pedagogice*. Iași: Polirom
- Cucos, C. (2002), *Pedagogie* (Ediția a II-a revăzută și adăugită). Iași: Ed.Polirom
- Stoica, A.(2003), *Evaluarea progresului școlar*, București, Ed.Humanitas Educațional

Prof. Eftenoiu Adam Daniel
ISMB

Proiectivitate și relevanță în educație

Învățământul este prin excelență un domeniu de activitate în care proiectivitatea are un rol însemnat. Etapele de educare și dezvoltarea de competențe în construirea profilului de formare a unui elev sunt gândite pentru a fi derulate într-o coerență proprie, care să țină seama de particularitățile de vârstă ale copilului, dar și de cerințele societății în care acesta trebuie să se integreze. Așa cum ne-am obișnuit, activitatea didactică este planificată, anticipată, urmând reperatele calendarului școlar, ale panului cadru, ale programelor disciplinelor. În mod uzual, dascălii își realizează la începutul fiecărui an școlar planificările calendaristice

semestriale și anuale și se angajează implicat să le urmeze conștiincios pe parcursul timpului stabilit. Și la nivel macrosocial, sunt cunoscute proiecțiile pentru viitor, este conturată linia de progres a domeniului. De pildă, în Strategia *Europa 2020* se menționează faptul că în Uniunea Europeană se va urmări ca, până în 2020, aproximativ 40% din tineri să aibă o diplomă de studii superioare sau o calificare echivalentă, iar părăsirea timpurie a școlii să rămână sub 10%; cel puțin 15 % dintre adulți să participe la activități de învățare pe tot parcursul vieții, dacă ar fi să menționăm doar câteva dintre țintele strategice.

Mai mult, pe axa timpului știm cum au evoluat lucrurile.

Dacă în perioada comunistă, doar 10% din populația cu vârsta cuprinsă între 20-24 de ani, era cuprinsă

într-o formă de studii superioare, conform datelor Băncii Mondiale, așteptarea comună este ca în societatea democratică situația să fie una mult mai bună.

Dar, am aflat că în prezent, doar 19% din populația ocupată a României (8, 2 milioane de persoane obțin venituri din muncă) are studii superioare, în comparație cu media UE care este de 33%, ceea ce plasează țara noastră pe ultimul loc privind ponderea licențiaților activi în câmpul muncii (*Proiectarea populației active a României la orizontul anului 2060*, Institutul Național de Statistică, 2016, (http://www.insse.ro/cms/sites/default/files/field/publicatii/proiecta-rea_populatiei_scolare_din_romania_la_orizontul_anului_2060_0.pdf))

Deci, am putea constata că experiența de proiectare și planificare este familiară practicienilor care activează în domeniul educației, ca și așteptarea ca pe parcursul timpului să apară abateri, distorsiuni de la cele stabilite pentru a fi realizate. Pentru că realitatea este complexă, cunoaște o dinamică aparte, desigur. Dar, pe fondul tuturor datelor familiare, o întrebare pare că nu își găsește răspunsul: cum se poate stabili relevanța demersului formativ-educativ în cadrul societății contemporane? Ce anume conferă eficiență sistemului de învățământ? Dacă proiectăm, planificăm, urmăm în mod rațional deciziile luate, de ce totuși apar rezultate nedorite, cum ar fi de exemplu cele obținute de elevi la testele Pisa, cele care ne-au făcut să reflectăm asupra a ceea ce înseamnă analfabetismul funcțional și, în fapt, ce se întâmplă în realitatea școlară concretă, dacă aproximativ 42% dintre elevii români în vârstă de 15 ani se încadrează în această categorie?

La nivelul experienței directe de la clasă, unii dintre elevi, de obicei cu rostul de a se scuza și cu intenția de a ieși onorabil dintr-o situație stânjenitoare, invocă faptul că atenția scăzută în timpul orei, preocupare modestă privind aprofundarea conținuturilor de învățat, de pildă prin temele pentru acasă și așa mai departe, se datorează faptului că, sincer, sincer ceea ce are loc, problematica abordată, metodele de lucru utilizate nu au relevanță pentru ei, nu-i interesează de-a dreptul.

De aici, pentru dascăli nedumerirea pedagogică poate să crească: *cum să practici un învățământ centrat pe elev, dacă elevul se dezice, se scuză, într-un fel sau altul refuză colaborarea bineintenționată, se refugiază în lumea virtuală, unde eventual își construiește baricade solide de rezistență?*

Poate fi acceptată ipoteza conform căreia proiectarea activității didactice, planificarea, organizarea, tot ceea ce un dascăl de vocație urmărește să facă la clasă nu se poate realiza cu sensul educativ-formativ dacă nu există un acord de principiu privind relevanța celor învățate pentru elev. În termenii de specialitate, vorbim despre curriculum relevant, metode de predare-învățare relevante, resurse didactice relevante. Doar că, deși profesioniștilor sistemului de învățământ cele mai multe dintre acestea li se pot părea relevante, de multe ori elevii nu le consideră astfel. Exigența elevilor este, în unele cazuri, maximă. *La ce îmi folosește ceea ce învăț în această lecție?* – este o întrebare barieră peste care, dacă răspunsul nu poate trece, se poate crea o adevărată distanțare, o prăpastie chiar între elevi și profesor, iar activitățile lor comune nu mai pot avea consistența dorită.

De pe o poziție tranșantă, unii consideră că **relevanța celor studiate este de domeniul evidenței sau nu există deloc**. Alții sunt mai permisivi și acceptă o oarecare negociere, urmând îndemnul: hai să ne gândim împreună la ce ar fi util să știm...

Desigur nu ne așteptăm ca tot ceea ce se învață în școală să fie atât de transparent și nemijlocit aplicabil în viața de fiecare zi, știind că, din logica internă a disciplinelor, trebuie respectate anumite standarde academice. Totuși ancorarea în experiența de viață din societatea contemporană este necesară. Altfel relevanța reperelor proiectate ajunge să fie pusă sub semnul întrebării.

În concluzie, dacă proiectarea didactică este un bun comun al sistemului de educație, relevanța celor studiate deschide noi și noi controverse. *Strategiile și metodele utilizate pot fi din cele mai moderne, dacă nu sunt corelate unor conținuturi de învățat semnificative, iar elevii nu sunt motivați să participe în mod efectiv, nu doar formal, la parcurgerea celor planificate, scopurile formative cele mai bine gândite nu pot fi atinse.*

Prof. dr. Cristina Ștefan
Colegiul Național ~Spiru Haret ~

Școli bucureștene în proiecte europene

Radio, Adolescentes y noticias: un proyecto para la educación inclusiva en Europa

Segundo encuentro internacional en Veszprém: el teatro como forma de fomentar la igualdad dentro y fuera del escenario

El **Colegiul Național Iulia Hasdeu** ha participado en el segundo intercambio de corta duración del proyecto Erasmus + *Radio, Adolescentes y noticias: un proyecto para la educación inclusiva en Europa* celebrado del 19 al 23 de marzo en la ciudad de Veszprém (Hungría). En este proyecto participan, además de nuestra escuela, otros cuatro institutos europeos: el **22 CY Rakovski** de Sofía (Bulgaria), el **Vetési Albert Gimnázium** de Veszprém (Hungría), el **Lycée International des Pontonniers** de Estrasburgo (Francia) y el **IES Sácilis** de Pedro Abad (España). Como representantes de nuestro colegio acudieron al encuentro los profesores Gabriela Arsene y Luis Albuquerque Gonzalo y las alumnas Laura Eugenia Fernandez Tic y Ana Elefterescu de la clase 12G y Teodora Sterpu de la clase 9G.

El tema principal del proyecto es la educación inclusiva y la sensibilización sobre las dificultades que determinados colectivos sufren en el seno de nuestra sociedad con el objetivo de que los estudiantes tomen conciencia de la necesidad de construir una sociedad más igualitaria y participen activamente en esta construcción. En cada uno de los encuentros se focaliza la atención sobre un colectivo determinado para que los estudiantes puedan tomar conciencia de las problemáticas que afectan a sus integrantes y reflexionen sobre las estrategias que podemos llevar a cabo para garantizar su inclusión plena e igualitaria en la sociedad europea. En esta ocasión el tema elegido para trabajar durante el encuentro fue la discapacidad física o mental, asunto de especial

relevancia, pues el colectivo de los discapacitados aún tiene muchas trabas para acceder a las comodidades que disfrutamos el resto de los ciudadanos europeos, con el agravante de que a menudo su situación carece de visibilidad, al suplir las familias la ayuda que, en una sociedad igualitaria, debería proporcionar el estado.

Las estrategias metodológicas utilizadas en este proyecto buscan desarrollar la competencia comunicativa en lenguas extranjeras de los estudiantes como forma de promocionar el entendimiento entre las diferentes culturas; mejorar la competencia digital de los estudiantes para adaptarse a los entornos educativos y sociales del siglo XXI; favorecer una pedagogía inclusiva en la que el aprendizaje cooperativo y el uso de metodologías innovadoras aumente la motivación del alumnado y por tanto su éxito escolar; y la realización por parte de los alumnos de productos que reflejen sus reflexiones y los resultados de su aprendizaje como forma de desarrollar su creatividad y su capacidad emprendedora.

En esta ocasión, el medio elegido para realizar el trabajo durante el encuentro fue el teatro. De sobra son conocidas las virtudes de esta forma de expresión a la hora de visibilizar problemas sociales y como instrumento para desarrollar la creatividad, la sociabilidad y la autoestima de los estudiantes. La obra seleccionada para actuar como catalizador de las reflexiones y el trabajo del alumnado fue *Todos me hablan de amor... ¡No te jode!*. Escrita en colaboración y especialmente por nuestro proyecto por David Martos con la colaboración de David Cibeiras (organizadores del encuentro) y ganadora de la última edición del festival internacional de teatro escolar en español de Hungría, esta obra presenta un conflicto amoroso en un entorno juvenil y a través de situaciones cotidianas y fácilmente reconocibles para los adolescentes. Solo al final el público descubre que el chico de la pareja protagonista está en silla de ruedas y puede recapacitar sobre la importancia de este hecho en los conflictos que han sido presentados en escena.

Previamente al encuentro, los estudiantes tuvieron ocasión de leer la obra y realizar diversas actividades de reflexión como forma de preparación para el trabajo que se desarrollaría más tarde en Hungría. Ya durante el encuentro los estudiantes de todos países pudieron asistir a la representación de varias obras, incluyendo la obra citada y compartir en un contexto internacional las ideas que estas obras les habían suscitado. Por último, en grupos, se les planteó el reto de afrontar la reescritura de algunas partes de la obra. De este modo, los alumnos tuvieron que imaginar una escena previa a la acción (el accidente del protagonista), un final alternativo, y una secuela o escena posterior. Las diferentes escenas fueron finalmente representadas por los propios estudiantes el último día del encuentro. Mediante todas estas actividades, los participantes pudieron desarrollar su empatía, expresar sus ideas y utilizar su imaginación y su creatividad.

Además, durante el encuentro se llevaron a cabo otras actividades. Así, nuestros estudiantes tuvieron ocasión de visitar Vesz-

prém y fueron recibidos en el ayuntamiento de la ciudad para la inauguración oficial del proyecto, participaron en diversas tertulias comunicativas y dinámicas de grupo, disfrutaron de un taller de húngaro a cargo de los propios estudiantes y de un taller de cuentacuentos a cargo del profesor Germán Bernardo.

Entre las actividades desarrolladas destacó el taller de sensibilización llevado a cabo por la asociación "Nem Adom Fel", en el que, a través de diferentes actividades, los estudiantes tuvieron la oportunidad de ponerse en la piel de diferentes tipos de discapacitados y concienciarse así sobre las dificultades que afectan a estos colectivos, aprendiendo también valiosas estrategias para interactuar con las personas que los integran.

También es de destacar la excursión realizada a Budapest, donde los estudiantes, además de visitar el parlamento y otros monumentos y lugares emblemáticos de la ciudad, pudieron conocer el Instituto Cervantes, donde presentaron nuestro proyecto al Excelentísimo Embajador de España en Hungría Don José Ángel López Jorrín.

El encuentro se cerró con la ceremonia de clausura, en la que se hizo entrega de los diplomas de participación, y una cena con las familias en el instituto seguida de una actuación de danzas tradicionales y una fiesta de despedida.

Con este encuentro concluyen los encuentros internacionales entre estudiantes que se llevarán a cabo durante este curso dentro de nuestro proyecto.

Además, este año se ha realizado un encuentro de formación de profesores en Córdoba y un segundo será llevado a cabo en Sofía a finales de mayo. Por último, hace poco terminó la

estancia de larga duración en España de la estudiante de 10G, Alexandra Croitoru, que durante dos meses ha estado estudiando y llevando a cabo actividades relacionadas con el proyecto en el IES Sácilis de Pedro Abad.

No podemos sino destacar los resultados positivos de todas estas experiencias. El crecimiento personal y humano de los participantes, los lazos profesionales y de amistad surgidos, el fomento de valores y actitudes que contribuyan a la construcción de una sociedad mejor y más justa, son aspectos difícilmente cuantificables y que, sin embargo, hacen de este proyecto una experiencia irrepetible, hermosa y necesaria. Sobre las alas de este proyecto, nuestros estudiantes tendrán la ocasión de volar a España, Francia y Bulgaria en el próximo curso. Mientras tanto: ¡Estamos en el A.I.R.E (Acción Inclusiva Radio Erasmus)!

Podéis seguir nuestro proyecto en:

<https://twinspace.etwinning.net/33948/home>

<https://www.facebook.com/radiadolescentesnoticias/>

<http://www.cnih.ro/erasmuses.html>

Prof. Gabriela Arsene

Colegiul Național "Iulia Hasdeu"

Unul dintre proiectele în care tinerii noștri frumoși și isteți sunt angrenați pe o perioadă destul de îndelungată are un nume cel puțin inspirat, dacă nu de-a dreptul seducător: *Technology Enhanced Learning and Lightning-TELL it to the world*, pe scurt *TELL IT*. Elevi inimoși de la clasele a VI-a, a VIII-a, a IX-a, a X-a, a XI-a și a XII-a, alături de cei doi directori ai școlii, d-na profesor Maria Zamfir și dl. profesor Alexandru Mihai, și de profesori de diferite specialități cu experiență la catedră (Alina Preda, Iustina Bunea, Carmen Splais, Irina Ionescu, Iuliana Șerban, Manuela Ungureanu, Sorana Rădulescu, Camelia Bostan, Elena Ioniță, Clara Deneș, Ionica Țican și Ionuț Crăciun) de la Colegiul Național *Cantemir-Vodă* din București au pornit împreună cu colegii din țările partenere, Turcia, Italia, Germania și Franța, pe un drum al cunoașterii reciproce și colaborării.

Bazat pe conceptul pedagogic inovator conform căruia tehnologia trebuie să devină un instrument valoros de lucru în cadrul lecțiilor spre a le aduce la un nivel superior de instrucție și educație în școală, *TELL it to the world* are ambiția de a-l implementa în instituțiile partenere și de a-l împărtăși cu ceilalți membri ai comunității educaționale europene.

Ca parte a unui parteneriat strategic Erasmus +, proiectul desfășurat pe o perioadă de doi ani, începând din septembrie 2017, are obiective ferm stabilite și realiste, printre care intensificarea cooperării

dintre instituțiile de învățământ europene prin schimbul de modele de bună practică în e-learning.

Întâlnirea din Germania, de la Windsbach (*Johann Sebastian Bach* Gymnasium) s-a dovedit extrem de productivă: elevii au făcut cunoștință, și-au prezentat proiectele, au participat la cursuri, au vizitat obiective turistice cu încărcătură cultural deosebită, au legat prietenii, pe scurt, au învățat unii despre alții. O experiență neprețuită a adolescenților care deschid ochii asupra lumii, iar lumea lor trebuie să aibă în centru școala.

Școala care nu-i mai atrage. Școala care nu mai reușește să-i motiveze. Școala care trebuie să le vorbească pe limba lor, adică în limbajul tehnologiei. De aceea așteptările de la acest proiect sunt atât de mari: toți cei implicați speră ca recurgând la lecții atrăgătoare, dinamice, interactive, bazate pe lucrul în echipă și pe satisfacția muncii să îi îndrepte pe copii către studiu și să le stimuleze creativitatea.

Ceea ce va atrage după sine gândirea critică, orizontul cultural, toleranța și disponibilitatea de a-i înțelege pe semenii lor. Toate acestea se obțin prin efort susținut al ambelor tabere: elevi și profesori deopotrivă.

De știre lumii trebuie să dăm și despre cel de-al doilea proiect care se derulează în paralel la *Cantemir-Vodă: Zooming in- Good Focus*, al cărui scop este îndrumarea tinerilor pasionați de fotografie și dispozitive electronice moderne să realizeze produse în mod profesionist. Adolescenți de la clasa a VII-a, a X-a și a XII-a au pornit cu entuziasmul specific vârstei să descifreze tainele unei arte de mare actualitate pe care o poate îmbrățișa oricine e atent la detaliu.

Echipa de profesori din România (alcătuită din doamna director Maria Zamfir, doamnele profesoare Alina Preda, Iustina Buna, Irina Ionescu, Iuliana Șerban, Elena Ioniță și Manuela Ungureanu, domnul director Alexandru Mihai și dl profesor Ionuț Crăciun) lucrează în parteneriat cu colegii din Austria, Italia, Lituania și Turcia spre a le dezvolta participanților competențele artistice și digitale, imaginația, creativitatea, spiritul civic și umanitar, încurajându-i să surprindă acele secvențe de viață care fascinează privirea, tulbură sufletul, stimulează gândirea.

Pe agenda de lucru a participanților se află workshopuri despre secretele realizării foto-

Cofinanțat prin
programul Erasmus+
al Uniunii Europene

Windsbach, Germania 2018

grafilor în mod profesionist, activități diverse având ca temă opera pictorului italian Messina, întâlniri de teambuilding. În fiecare școală a fost organizat un concurs cu tema *Everyday life* pentru a putea alege șase dintre cele mai reușite produse.

Întâlnirea programată în luna mai la Cefalú, în Italia, urmărește crearea unui calendar motivațional pe baza fotografiilor trimise de fiecare școală participantă. Ceea ce va constitui, cu siguranță, un prilej de mare satisfacție pentru echipa românească. Nu avem nicio îndoială că produsul final va reprezenta o sinteză a preocupărilor și înclinației spre inedit și estetic ale unor tineri sensibili și receptivi.

Ca să conchidem, dăm glas speranței că interacțiunea și colaborarea profesorilor de pretutindeni vor transforma Europa într-o uriașă cancelarie unde putem împărtăși experiențele, părerile și impresiile și le putem converti în abordări eficiente ale tuturor aspectelor și problemelor cu care se confruntă astăzi educația.

Prof. Anca Diaconu

Colegiul Național "Cantemir-Vodă"

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 51, Bucuresti, România
– ȘCOALĂ COORDONATOARE

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „D. D. PĂTRĂȘCANU”, To-
mești - Iași, România

ISTITUTO COMPRENSIVO "G.PASCOLI", Gavorra-
no, Italia

ZEMGALES VIDUSSKOLA, Tukums, Letonia

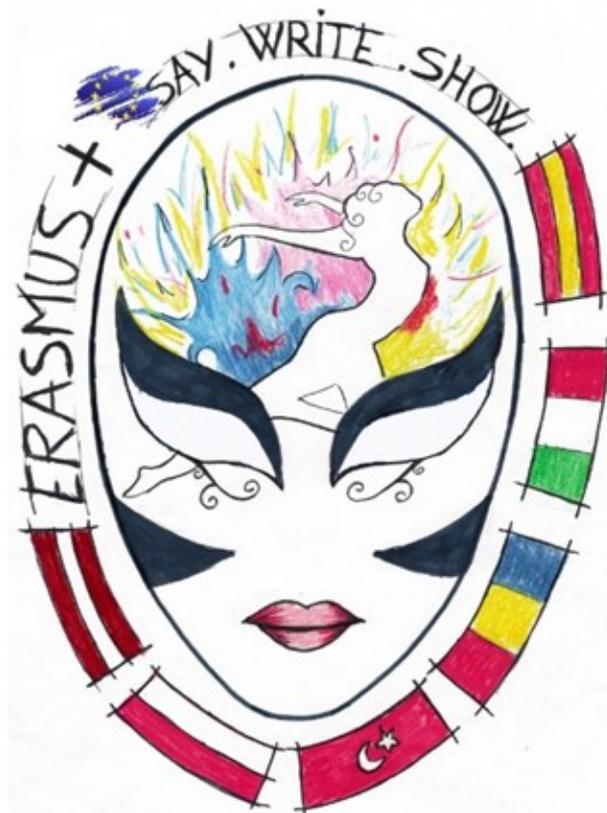
**SZKOŁA PODSTAWOWA IM. WŁ. SIKORSKIEGO W
NOWEJ WSI**, Nowa Wieś, Polonia

IES ISIDRO DE ARCEGUI Y CARMONA,
Marchena, Spania

**BORNOVA KARACAOĞLAN MAHALLESİ SECON-
DARY SCHOOL**, Izmir, Turcia

Funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

PROIECT ERASMUS+

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 51, SECTOR 2, BUCUREȘTI

„SAY.WRITE.SHOW – DEVELOPING PUPILS’ AND TEACHERS’ COMMUNICATION SKILLS ”

(2016/2018)

În perioada 1 septembrie 2016 – 31 august 2018, Școala Gimnazială nr . 51, sector 2, București, coordonează parteneriatul KA2 din cadrul programului Erasmus+ cu titlul **SAY.WRITE.SHOW – DEVELOPING PUPILS’ AND TEACHERS’ COMMUNICATION SKILLS (Spune. Scrie. Interpretează – Dezvoltarea abilităților de comunicare ale elevilor și cadrelor didactice)**. Partenerii sunt școli gimnaziale din România – Iași, Italia, Letonia, Polonia, Turcia și Spania care pus bazele acestui parteneriat pe platforma e-twinning.

WEBSITE: <https://sites.google.com/isidrodearceneguiycarmona.es/saywriteshow/home-page>

FACEBOOK: <https://www.facebook.com/say.write.show>

TWIN SPACE: <https://twinspace.etwinning.net/27396/home>

Proiectul de adresează elevilor din ciclul gimnazial, cu vârsta între 12 și 15 ani, care au nevoie de îmbunătățirea abilităților de comunicare scrisă și orală, în cadrul formal și informal, care au rezultate școlare slabe și care și-ar putea crește motivația pentru învățare, și cadrelor didactice din ciclul gimnazial care doresc să își dezvolte tehnicile și metodele didactice prin participarea la schimburi de bune practici cu cadre didactice din alte țări. Proiectul își propune să dezvolte abilitățile de comunicare ale elevilor și cadrelor didactice din școlile partenere, să îmbunătățească abilitățile de folosire a limbilor străine și resurselor TIC ale elevilor și cadrelor didactice, să crească gradul de conștientizare referitoare la interculturalitate, să ajute profesorii să dobândească noi abilități pedagogice și idei didactice practice, iar domeniile la care acest proiect se referă sunt literatură, limbi străine, artă, muzică, istorie, geografie și TIC cu abordări multidisciplinare.

Activitățile proiectului sunt diverse: activități de implementare a obiectivelor, mobilități ale participanților, activități de diseminare a rezultatelor și de evaluare. Activitățile proiectului sunt construite astfel încât să acopere diferite teme, să implice cât mai multe discipline și abordări metodologice pentru ca elevii și cadrele didactice participante să își poată dezvolta abilitățile de comunicare:

-comunicare artistică – realizarea unei cărți în format printat și audio care conține desene ale elevilor din școlile partenere și povești ce însoțesc aceste desene - ONE PAINTING–MANY STORIES și a unor cărți poștale electronice folosind variate aplicații și softuri;

-comunicare face-to-face în cadrul videoconferințelor dintre elevii și profesorii școlilor partenere, dar și în cadrul mobilităților;

-comunicare prin exprimare teatrală: realizarea de către elevi a scenariului unei piese de teatru având ca temă cultura țărilor participante și punerea ei în scenă;

-comunicare prin haine: pictarea de către elevi a unor tricouri cu simboluri culturale din țările partenere și prezentarea lor în cadrul unui spectacol – CAT-WALK SHOW;

-comunicare orală: elevii pregătesc prezentări Power Point în format bilingv pe teme diferite (PRIETENIE, TOLERANȚĂ, etc.) și le susțin în cadrul unei competiții realizată la nivelul parteneriatului - YOUNG SPEAKERS' COMPETITION.

În primul an al proiectului au fost organizate și desfășurate trei întâlniri de proiect transnaționale. În luna decembrie 2016, gazda a fost Școala Gimnazială nr 51 din București, în luna februarie 2017, a doua întâlnire a fost organizată de școala parteneră din Polonia și în luna mai 2017 a fost rândul școlii partenere din Iași să găzduiască a treia întâlnire de proiect. Pentru cel de-al doilea an al proiectului, au fost planificate doar două întâlniri de proiect, prima s-a desfășurat în luna octombrie la partenerul din Turcia, iar ultima se va desfășura în luna mai 2018 la școala parteneră din Italia.

Două cadre didactice din partea fiecărei școli participă la întâlnirile de proiect – coordonatorul proiectului în școală și un alt cadru didactic cu rol în echipa de management a proiectului.

Rolul acestor întâlniri transnaționale este acela de a ajuta la monitorizarea activităților proiectului, la planificarea activităților pentru perioada următoare, la evaluarea calității acestora în raport cu obiectivele propuse și la diseminarea proiectului în rândul comunității locale.

O altă componentă importantă a proiectului o reprezintă mobilitatea elevilor – BLENDED MOBILITY FOR LEARNERS și mobilitatea cadrelor didactice – SHORT TERM JOINT STAFF TRAINING EVENTS, cele două activități desfășurându-se în același interval de timp. În aplicația proiectului sunt planificate trei astfel de mobilități. Prima mobilitate comună, elevi și profesori, s-a desfășurat în perioada 2 – 8 aprilie 2017 la școala parteneră din Marchena, Spania unde au participat 16 cadre didactice și 21 elevi. Activitățile la care au participat elevii și profesorii au avut ca temă principală experiența învățării în sistem bilingv și CLIL dublată la nivel personal de emoțiile descoperirii unei alte culturi și civilizații.

În perioada 5 – 11 noiembrie 2017, Școala gimnazială nr 51 din București a organizat activitățile de BLENDED MOBILITY FOR LEARNERS și SHORT TERM JOINT STAFF TRAINING EVENTS, la care au participat 22 de elevi și 12 profesori din partea școlilor partenere și 50 de elevi și 13 profesori din partea școlii gazdă. Programul a fost variat iar tema principală a activităților a fost „Învățarea limbii engleze prin teatru”. Elevii au participat la workshop-uri coordonate de profesorii școlii sau de elevi de liceu voluntari, au asistat la ore de curs, au lucrat în echipe pentru o „Vânătoare de Comori”. Profesorii au făcut schimb de experiență profesională în cadrul atelierelor de lucru, au asistat la ore de curs și, împreună cu elevii din proiect au gătit două rețete românești, au pictat linguri de lemn cu motive tradiționale și au învățat să danseze dansuri românești.

Elevii participanți au fost cazați în familii putând astfel să descopere aspecte ale vieții de zi cu zi ale elevilor români. În ziua de miercuri, toți elevii și profesorii au mers în excursie la Sinaia, la castelul Pelicor și la Muzeul ceasurilor din Ploiești.

Săptămâna s-a terminat cu o petrecere unde emoțiile despărțirii au fost evidente și unde promisiunile unei revederi au plutit în aer.

Cea de a treia mobilitate comună va avea loc la sfârșitul lunii aprilie 2018 la școala parteneră din Letonia. Pe perioada desfășurării acestor mobilități, elevii au posibilitatea să aleagă cele mai interesante cinci activități la care au participat care vor fi descrise și documentate într-o culegere *RESOURCE BOOK WITH COMMUNICATION ACTIVITIES AND GAMES* care constituie unul dintre produsele tangibile ale proiectului și care va fi încărcată pe site-ul proiectului <https://sites.google.com/isidrodearceneguiycarmona.es/saywriteshow/home-page>, dar va exista și în format printat în fiecare școală parteneră.

Impactul participării la activitățile acestui proiect se referă la îmbogățirea cunoștințelor despre cultura națională, dar și cea a altor țări europene, la dezvoltarea competențelor de comunicare într-un mod creativ, înțelegerea dimensiunii europene a educației și cooperării prin informațiile pe care le descoperă, prin diversitatea culturală la care sunt expuși participanții, modelele de toleranță și respect.

**Prof. Claudia Puțura – Director adjunct,
Școala Gimnazială Nr. 51**

- coordonatorul transnațional al proiectului

Iubim magia serbărilor

Indiferent cât a repetat copilul rolul său, cât de bine dezvoltat este din punct de vedere

intelectual, *reușita apariției sale pe scenă depinde de capacitatea de a înțelege și de a exprima ceea ce simte.*

Pentru noi toți iarna este nu numai anotimpul zăpezii și al frigului, ci și acela al bucuriilor prilejuite de datini și obiceiuri legate de sărbătorirea Nașterii Domnului. Repertoriul tradițional al obiceiurilor și tradițiilor românești cuprinde pe lângă colindele propriu-zise, cântece de stea, plugușorul, sorcova, dansuri (călușii, capra, ursul). Pe lângă toate acestea, starea emoțională a copilului este foarte mare. *Dacă adultul nu intuiește starea copilului și nu îl ajută să găsească modalități de a-l liniști sau de a controla ceea ce simte, copilul va fi copleșit de încărcătura afectivă a momentului* (exemplu: apariția Moșului Crăciun). Așa apar secvențele în care copilul nu mai știe nimic din ceea ce a învățat, plânge sau fuge la mami sau la tati. Se întâmplă adesea să aibă chiar și un grad anume de spontaneitate. Și părinții participă la fel de mult ca și copiii la serbare. Ceea ce simt, ceea ce îi preocupă, așteptările lor se transmit într-un mod indirect sub formă de efecte. Legătura dintre părinte și copil este continuă. *Părinții și educatoarele își construiesc anumite dorințe și așteptări*, își imaginează cum va arăta această serbare și se așteaptă la copii să poată realiza

această reprezentare. Este nevoie să ne asigurăm că ceea ce cerem corespunde capacității fiecărui copil în parte de a oferi. Valorificând frumusețea tradițiilor și obiceiurilor populare în cadrul serbărilor cu preșcolarii reușim să înfrumusețăm viața copiilor și de ce nu și a părinților, îi ajutăm să cunoască tradițiile românești.

De asemenea, prin conținutul serbărilor ajutăm copiii să înțeleagă mesajul și conținutul acestor obiceiuri populare, adaptându-le particularităților de vârstă și aptitudinilor de vârstă individuale. Textele cântecelor și poeziilor, a colindelor, plugușorului, sorcovii transmit urările de bine în legătură cu unele îndeletniciri străvechi ale românilor: aratul, semănatul, păstoritul. La vârsta preșcolară sunt mai greu de înțeles evenimentele petrecute de Crăciun, de Bobotează, Paști etc. De aceea serbările sunt un izvor de bucurii și satisfacții care creează copiilor o stare de bună dispoziție favorabilă dezvoltării psihice și estetice.

Pentru copii, serbările reprezintă o distracție veselă, plăcută. Prin interpretarea rolurilor pe care le joacă cu plăcere (capra, ursul, sorcova, colindul) și pregătirea decorurilor alături de părinți urmărim atât un efect artistic cât și pedagogic, căutând un imbold pentru a trezi în copii dorința de a cunoaște și de a păstra tradițiile și obiceiurile strămoșești.

Emoțiile și bucuriile comune trăite cu prilejul sărbătorilor contribuie la închegarea colectivului, la întărirea relațiilor de prietenie între ei. Aceste experiențe sunt benefice și pentru părinți, care se implică alături de copii la împodobirea bradului, la decorarea sălii de clasă și sunt foarte încântați de modul cum se comportă copiii lor, cum participă la aceste acțiuni și, mai ales, momentele plăcute petrecute împreună cu

copiii lor. Părinții își susțin copiii la recitarea plugușorului, sunând din clopoței (surpriză pentru copii), cântă împreună colinde și fac echipă. *Aceste activități ajută copiii și părinții să înțeleagă ce mult înseamnă dragostea, căldura sufletească, respectul, lucruri deosebit de importante pentru această experiență în afara familiei.*

Prof. Dinu Fila
Grădinița "Zâna Florilor"

BIBLIOGRAFIE

- Ion Ghinoiu – Mica enciclopedie de tradiții românești, Editura enciclopedică, 2001
- I. Nicolau – Ghidul sărbătorilor românești, Editura Humanitas, 1998

Facilitarea învățării limbii engleze prin metoda „COMPARE and CONTRASTING”

În cadrul procesului interactiv de predare-învățare, un rol important îl joacă folosirea metodelor moderne, care să antreneze un număr cât mai mare de elevi în înțelegerea mecanismelor de comunicare într-o limbă modernă.

Voi prezenta câteva considerații pe care le-am desprins în urma activității la orele de limba engleză din învățământul preuniversitar, folosind metoda „compare and contrasting”.

Comparația adjectivelor în limba engleză este de două feluri din cauza influențelor istorice diferite asupra limbajului: adjectivele scurte formează comparativul de superioritate și superlativul relativ prin adăugarea de terminații, după model anglo-saxon; pe când adjectivele lungi formează comparativul de superioritate cu adverbul MORE, superlativul relativ cu THE MOST așezate în fața adjectivului lung, adică după modelul francez (Alsop Jake „Essential English” Ed. Teora).

Influența franceză asupra limbii engleze în gramatică, vocabular și în alte domenii se datorează faptului că, după cucerirea normandă din 1066, franceza normandă a devenit limbă oficială pe teritoriul Angliei

timp de trei secole (Deac Livia, Nicolescu Adrian, în „ British Life and Civilization” EDP, Bucuresti).

Între anii 1066-1362 în Anglia se vorbeau trei limbi: franceza în Parlament, în instituțiile judecătorești și în documentele oficiale; latina în biserică și în unele acte oficiale, iar limba engleză s-a continuat prin viu grai, fiind vorbită de țărani liberi, de șerbi și de masele populare. Astfel, o mulțime de cuvinte și expresii care au origine latină provin în limba engleză fie din latină, fie din franceza normandă. Romanii nu reușiseră să latinizeze permanent Marea Britanie, așa cum au latinizat Franța. Unii lingviști consideră că, dintre limbile romanice, franceza este cea mai apropiată de limba germană.

Pe de altă parte, limba engleză, care este considerată o limbă germanică, include în lexic o mulțime de cuvinte de origine latină, aproximativ 40%. Urme ale limbii latine se găsesc și astăzi în engleză: de exemplu substantivul „castru” sau unele denumiri de flori ș.a.m.d.

Limba franceză	Limba engleză	Limba română
La rose s.f.(<lat.rosa)	rose	trandafir
Narcisse s.m.	narcissus	narcisă
Tulip (O .Fr.)	tulip	lalea
Camomille (<gr. chamaimélon)	camomile	mușetel

Urme ale francezei normande se pot vedea și astăzi în engleză. De exemplu, numelor englezești de animale domestice (ox, cow, calf, pig, sheep, deer) le corespund denumirile de mâncăruri, friptura gătită și servită la masă purtând denumiri franțuzești: beef, veal, pork, mutton, venison.

Elevilor li se pot da liste de cuvinte identice, atât ca formă cât și ca înțeles. Făcând analogii sau rime, elevii pot formula mai ușor sau pot memora mai rapid. Dată o listă de cuvinte identice în franceză și engleză, îmbogățirea vocabularului este evidentă.

FRENCH WORD	ENGLISH WORD
Content (adj)	Content (adj)
Carotte (subst)	Carrot (subst)
Club (subst)	Club (subst)
Danger (subst)	Danger (subst)
Guitare (subst)	Guitar (subst)
Humeur (subst)	Humour (subst)
Homographe (subst)	Homograph (subst)
Hyacinthe (subst)	Hyacinth (subst)
Horrible (adj)	Horrible (adj)
Idylle (subst)	Idylle (subst)
Industrialization (subst)	Industrialization (subst)
Inhabitable (adj)	Inhabitable (adj)
Inhérente-inhérent (adj)	Inherent (adj)
Initiation (subst)	Initiation (subst)
Innocent (adj)	Innocent (adj)
Interviewer (subst)	Interviewer (subst)
Introduction (subst)	Introduction (subst)
Mutton chops (subst)	Mutton chops (subst)
Purée de châtaigne (subst)	Chestnut puree (subst)
Abricots (subst)	Apricots (subst)
Myosotis (subst)	Myosotis (subst)
Nature (subst)	Nature (subst)
Noise (subst)	Noise (subst)
Onion (subst)	Onion (subst)
Patient (subst, adj)	Patient (subst, adj)
Pigeon (subst)	Pigeon (subst)
Porc (subst)	Pork (subst)
Pot (subst)	Pot (subst)
Sand (subst)	Sand (subst)
Table (subst)	Table (subst)
La rose (subst)	Rose (subst)
La soupe (subst)	Soup (subst)
Signature (subst)	Signature (subst)
Silence (subst)	Silence (subst)
Tulipe (subst)	Tulip (subst)
Venaison (subst) <lat. ve-	Venison (subst)
Le xylophone (subst)	Xylophone (subst)

Pentru ca elevii să rețină mai ușor cuvintele, expresiile sau structurile nou-învățate în limba engleză se pot face analogii atât cu limba maternă, respectiv limba română, cât și cu a doua limbă modernă pe care elevii o studiază în ciclul liceal, respectiv limba franceză. Numai că elevii învață unele noțiuni gramaticale, conform programelor școlare, planificărilor calendaristice, întâi la limba engleză și apoi la limba română. De exemplu, la orele de limbă și comunicare, la lecția „Diateza pasivă” elevii învață lecția în clasa a VII-a întâi la limba engleză și aproximativ cu două săptămâni mai târziu la limba română. De aceea ar fi benefic să existe o consultare între profesorul de limba engleză și cel de limba română al aceleași clase, eventual în cadrul unei activități interdisciplinare. Ideal ar fi ca în planificările calendaristice să figureze lecția despre diateza pasivă întâi la limba și literatura română și cu o săptămână mai târziu să figureze în planificarea la limba engleză la clasa a VII-a. Astfel, elevii vor înțelege mai ușor dacă își formează noțiunea întâi la limba română și apoi în limba engleză.

Analogiile de vocabular se pot face și cu limba maternă, limba română, chiar dacă se poate întâmpla ca înțelesul cuvintelor să fie altul; profesorul îi va preveni pe elevi să nu confunde cuvintele asemănătoare ca formă, enumerându-le câțiva „prietenii falși”, „false friends”. De exemplu, cuvântul POD din limba engleză se traduce în limba română păstaie, teacă. Iar cuvântul românesc POD are ca echivalent în limba engleză cuvântul BRIDGE.

Prof. Chimirea Daniela,
Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”

Making Archaic Forms of Pronouns Accessible to Students

1. Introduction

'A traditional class contains limitations and challenges that affect language learning. The time a teacher spends with each student is limited. L2 teachers are not natives; therefore, it is difficult to expose students in a classroom to authentic language, especially oral language.[...] The use of technology provides students with more time on task and a way to minimize these class limitations.' That is what the authors of *Dimensiuni europene moderne in predarea-invatarea limbii engleze* argue, emphasizing the benefits of using technology in class.

In the current article, I have shown ways of teaching archaic forms of pronouns by technological means, agreeing to the fact that the multimedia combines audio, video, picture and text in new ways that help to create a unique learning environment, thus enhancing the process of how output is converted into intake. Technology also stimulates reading, that is why I have used several internet tools for teaching Shakespearean conversations.

As Jeremy Harmer points out in *The Practice of English Language Teaching*, our reasons for reading vary according to particular situations and they can be divided into two broad categories: instrumental and pleasurable. We read a road sign so that we know where we go; we read the instructions on a ticket machine because we need to know how to operate it. One type of reading, in other words, takes place because we have some kind of utilitarian or instrumental purpose in mind. Another kind of reading takes place largely for pleasure. Thus, people read magazines, newspapers, illustrated cartoon or photo-stories, others go to poetry readings. Instrumental reading can be pleasurable, too. Reading history text-

books may be done for fun as well as for some utilitarian purpose. There is a great deal of 'crossover' between the two categories, but a consideration of the two types does at least allow us to consider different receptive skill styles, and helps us to ensure that we do not ignore genres which students need to be able to handle. (Harmer 2001: 200)

The importance of archaic language forms is revealed especially when approaching old literary texts, such as Shakespearian plays, in which one encounters a form of archaic English that can be incomprehensible. Definitely, being able to identify and understand archaisms enriches students' cultural horizon and facilitates comprehensive access to literary works.

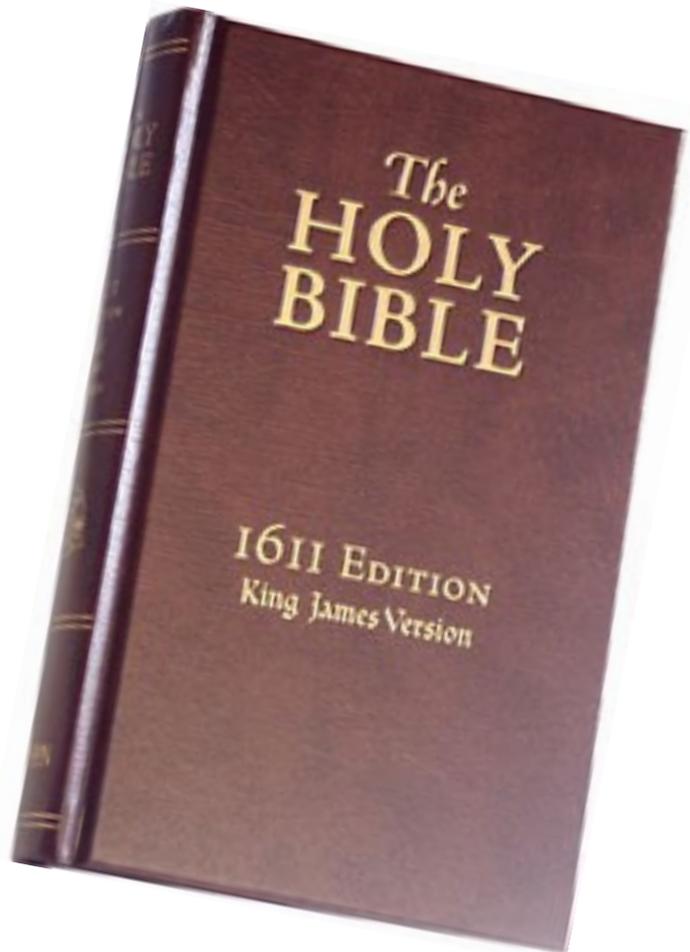
2. Teaching archaic forms of possessives to intermediate level students

2.1. Common archaic pronouns encountered in Early Modern English works

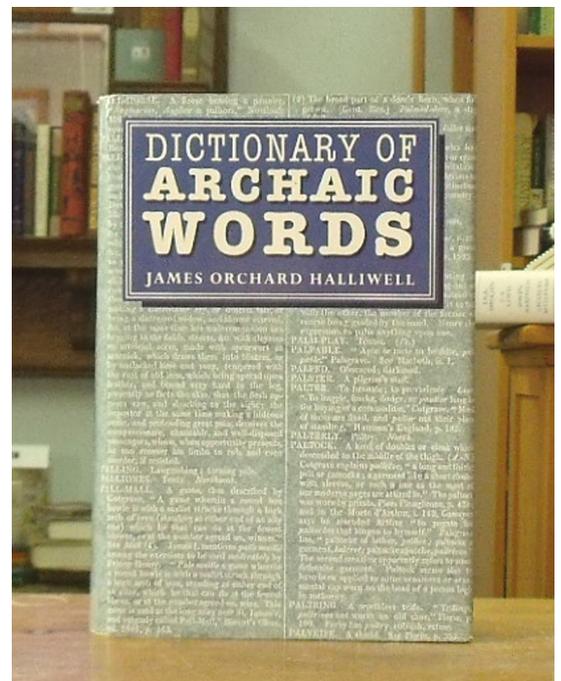
Among the potentially confusing words Shakespeare uses in his works are the archaic forms of "you": *thou, thee, thy, thine* and *ye*. Because using the word "you" is very common, it is not surprising that Shakespeare also used it quite a bit in his works. To add to the confusion, sentences in Shakespearean English are often switched around, so readers need some tools in order to understand the texts.

*O Romeo, Romeo, wherefore art thou Romeo?
Deny thy father and refuse thy name;
Or if thou wilt not, be but sworn my love.*

The King James Version of the Bible uses archaic pronouns in order to distinguish between the second-person singular (thou, thee, thy, thine) and the second-person plural (ye, you, your, yours). This distinction, which occurs in Hebrew and Greek, is crucial for a close reading of the Bible. See Galatians 6:1 for example: "Brethren, if a man be overtaken in a fault, ye which are spiritual, restore such an one in the spirit of meekness; considering thyself, lest thou also be tempted." By paying close attention to the pronouns, we see that the restoration of a faulted individual is the responsibility of not just one person but of many ("ye" which are spiritual) but each individual must examine his own integrity (considering "thyself"). We cannot extract these helpful teachings on communal responsibility and individual responsibility from this passage unless the distinctions in pronouns are translated.

Many modern languages such as French, German, Spanish, Japanese, and Chinese retain this distinction between singular and plural second person pronouns. Moreover, although "thou" and "ye" may be archaic, they are not unfamiliar. We do not use these pronouns in colloquial speech, but we still use them when we sing hymns (even contemporary praise songs) to God. At every hockey game Canadians sing their national anthem, "O Canada," which mentions "thy" once and "thee" four times in one stanza. The song became the official Canadian national anthem as recently as in July 1, 1980 and remains a national favorite. Canadian children do not have any problem understanding the meaning of "thy" and "thee." Although "thou" and "ye" may not be parts of colloquial speech, they are certainly not obsolete if we still use them in songs, prose, or the Bible when there are good grammatical, metrical, or stylistic reasons to use them.

Getting students familiar with the word "archaic"

The origin of *archaic* is Greek (1825-1835); (< F) < Greek *archaîkós*: antiquated, old-fashioned, equivalent to *archaî* (os) old + *-ikos* -ic.

One can get students familiar with the word by providing some examples of sentences containing the word *archaic* and by asking students to match them with some definitions:

1. There was one daunting, **archaic** elevator, and a flight of stairs with no lights.
2. I admired their bejeweled medals and dazzling crowns and **archaic** castles.
3. The walls are often covered with paintings in a very simple **archaic** style, in red and black.
4. With the exception of Griend and Schokland, the islands of the Zuider Zee are inhabited by small fishing communities, who retain some **archaic** customs and a picturesque dress.
5. About 100 species of these rather **archaic** snakes are known; in adaptation to their burrowing life and worm and insect diet, they have undergone degradation.
6. Opposite them stood another semicircular basis which carried the statues of the Argive kings, whose names are cut on the pedestal in **archaic** characters, reading from right to left.
7. A portrait, image, generally any image or portrait-figure, but specially the term applied to the representations in the Eastern Church of sacred personages, whether in painting or sculpture, and particularly to the small metal plaques in **archaic** Byzantine style, venerated by the adherents of the Greek Church.
8. His philological studies, to which the last fourteen years of his life were devoted, resulted in the compilation of "A Glossary of Provincial and **Archaic** Words," intended as a supplement to Dr. Johnson's Dictionary, but never published except in part, which finally in 1831 passed into the hands of the English compilers of Webster's Dictionary, by whom it was utilized.

Archaic [ahr-key-ik] – adjective:

1. marked by the characteristics of an earlier period; antiquated:

an archaic manner; an archaic notion.

2. (of a linguistic form) commonly used in an earlier time but rare in present-day usage except to suggest the older time, as in religious rituals or historical novels.

Examples: *thou; wast; methinks; forsooth.*

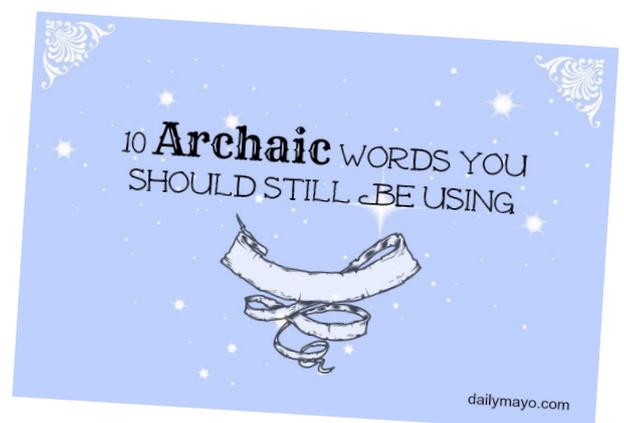
3. forming the earliest stage; prior to full development:

the archaic period of medical research.

4. (often initial capital letter) pertaining to or designating the style of the fine arts, especially painting and sculpture, developed in Greece from the middle 7th to the early 5th century B.C., chiefly characterized by an increased emphasis on the human figure in action, naturalistic proportions and anatomical structure, simplicity of volumes, forms, or design, and the evolution of a definitive style for the narrative treatment of subject matter.

5. primitive; ancient; old:

an archaic form of animal life.

Teaching archaic forms of pronouns
LESSON PLAN

Teacher's name	Mona-Ancuta Ionescu
Class level	Upper-intermediate (9th grade)
Length of lesson	50'
Main lesson aims	By the end of the lesson, students will be able to: <ul style="list-style-type: none"> • Identify archaic forms of pronouns and find their correspondent in contemporary English • Use archaic pronouns appropriately in texts
Timetable fit	For the past two lessons, students have been discussing the topic of Christmas holidays; they have read and spoken about Christmas customs and traditions worldwide, with emphasis on British and Romanian ways of celebrating.
Assumptions	Students already have some knowledge of pronouns in general and possessives in particular; they enjoy listening to carols and filling in lyrics. They are also open-minded, so approaching archaisms should raise their interest.
Predicted problems	Some students might find archaisms odd and they may find difficulty in distinguishing between cases and thus confuse forms of pronouns.
Materials used	Handouts, computer (internet connection), songs with lyrics, board, markers

As a **lead-in** activity, the Lord's prayer can be used as a source of pronoun identification; students are encouraged to look at the highlighted words (**thy, thine**) and find their correspondent in contemporary English, bearing in mind the Romanian version of the text.

In order to **introduce the archaic pronouns**, the teacher explains that the bolded words are archaisms, words used in Shakespeare's time and that they are related to the old form of "you". Then she creates a table that illustrates the words, their translation, and when to use them (e.g. *thou* means *you* and is used as the subject of a sentence, *thee* is the correspondent of *you* as an object of a sentence, *thy* is the possessive form of 'you', commonly used before a noun that begins with a consonant sound etc.)

Practising archaic forms of pronouns can be achieved by the following steps:

1 Teacher talks to students about Christmas traditions, particularly carol-singing. She asks students whether they enjoy singing Christmas songs and which one is their favourite (both in English and Romanian).

2 She then plays *Silent Night* by means of the Internet (video on YouTube), mentioning that this classic carol was originally written in German, but is now sung in over 44 languages.

3 After listening to the tune, T gives students a handout containing the lyrics to the song and some helping vocabulary. She asks them to work in pairs to fill in the gaps with an archaic pronoun. Then, they take turns in filling in the lyrics online (by means of *lyricstraining.com*). Alternatively, the carols *O, come all ye faithful* or *It came upon a midnight clear* could be used for this activity.

As **further practice of archaic pronouns**, students are asked to transform these excerpts from Shakespeare's "A Midsummer Night's Dream" into contemporary English sentences:

Puck: 'Thou speak'st aright'. (page 278)

Titania: 'Then I must be thy lady'. (page 280)

Oberon: 'How can'st thou, thus, for shame, Titania, Glance at my credit with Hippolyta

Knowing I know thy love to Theseus?' (page 282)

Oberon: 'Well, go thy way: thou shalt not from this grove Till I torment thee from this injury'. (page 286)

Then they turn the italicised words in the sentences below into archaic pronouns:

I love *you*./ *Your* sister is here./ If *your* enemy wrongs *you*, buy each of his children a drum./ *You* must wait here.

Bibliography:

Work references:

1. Bujan M., Georgescu C, Nichita R., Niculescu F.J., dr. Pegulescu A.M., Suport curs – Programul de formare *Dimeniuni europene moderne in predarea-invatarea limbii engleze*, PROIECT: POSDRU 62665 - *Formarea continua a cadrelor didactice pentru utilizarea resurselor informatice moderne in predarea eficienta a limbii engleze si evaluarea la nivel european a competențelor lingvistice*
2. Delaney, Denis; Ward, Ciaran; Rho Fiorina, Carla, *Fields of Vision*, volume 1, sixth impression, Pearson Education Limited, 2009
3. Harmer, Jeremy (2001), *The Practice of English Language Teaching*, Longman, third edition
4. Shakespeare, William, *Romeo and Juliet*, Wordsworth Editions Limited, 1992
5. Shakespeare, William, *As You Like It, A Midsummer Night's Dream, The Merry Wives of Windsor*, editie bilingva, Editura Adevarul Holding, 2009
6. Ionescu, Mona-Ancuta, *Teaching Possessive Structures at Pre-intermediate and Intermediate Levels* - Lucrare metodic-stiintifica pentru obtinerea gradului didactic I, 2015

Website references:

- <http://wmich.edu/medieval/resources/IOE/case.html>
<http://www.haverford.edu/engl/chaucer/grammar.htm>
<http://www.pbs.org/shakespeare/educators/>
<http://sentence.yourdictionary.com/archaic>
<http://www.kjvtoday.com/home/language-of-the-kjv>
<http://dictionary.reference.com/browse/archaic>

Conclusion

As no single approach works all the time for all learners, exploiting the benefits of interactive methods and technology in class is a means of increasing students' motivation and engagement for learning. I have tried to link their learning experience to their hobbies (music, for instance), so that achieving knowledge should be enjoyable and effective. In the proposed activities, the four language skills (reading, listening, writing, speaking) intermingle for the benefit of students.

Last, but not least, just like in a bow over time, we have come to the origins, feeling the particular charm of Early Modern English language. By means of Shakespearean conversations and Christmas carols, I have meant to provide students with a source for archaic pronoun practice, as well as for cultural enrichment and artistic skill development.

**By prof. Mona-Ancuta Ionescu,
Clubul Copiilor Sector 6**

Jocul didactic în lecția de limba engleză (nivel *beginner, intermediate, advanced*)

Abstract. Eficiența învățării depinde de implicarea educabilului. Profesorul caută mereu soluții de organizare a activității didactice în așa fel încât să îi motiveze pe elevii săi de orice vârstă în orice moment al parcursului lor educațional. Poate fi jocul didactic (game for learning) cheia unei activități de învățare de succes? Jocurile video și jocurile online, atât de blamate pentru dezinteresul elevilor noștri față de lumea reală în care se află și față de școala tradițională, pot deveni instrumente de lucru în clasă ca bază a învățării formale? Cum își poate construi un cadru didactic un repertoriu de jocuri ușor de aplicat la clasă?

Introducere

Învățământul și educația de azi se confruntă cu probleme generate de schimbările sociale. Păun (2017) face referire la învățarea pe tot parcursul vieții, noile tehnologii, printre cele mai importante modificări apărute în realitatea școlii din ultimii ani. Cum putem ancora activitatea noastră cu elevii în acest uragan de schimbări pe care le experimentăm și noi, profesori și părinți, concomitent cu tânăra generație care (să recunoaștem) pare să înțeleagă mai bine și mai repede ce ni se întâmplă?

În primul rând, ne bazăm pe didactică și pe principiile ei: principiul participării conștiente și active, principiul intuiției, principiul accesibilității și individualizării învățării, principiul legării teoriei de practică, principiul însușirii temeinice a cunoștințelor, deprinderilor și priceperilor, principiul sistematizării și continuității în învățare (Nicola, 1996). Vreau să subliniez aici cuvintele-cheie ("participare activă", "accesibilitate", "intuiție") care pot fi ușor obținute în cadrul unui *brainstorming* pornind de la sintagma "joc didactic".

În al doilea rând, ca profesori, simțim nevoia să combatem plictiseala elevilor noștri și să facem ora de curs plăcută și motivantă pentru ei. Avem nevoie, deci, de inovație. Scenariul didactic inovativ este apanajul profesorului care va lua în considerare obiectivele învățării, particularitățile de vârstă ale elevilor, resursele de timp, spațiu, materialele didactice și metoda de evaluare (Smeureanu & Isăilă, 2017).

Voi exemplifica mai jos că se poate pune în practică un joc didactic de succes având la dispoziție numai hârtie și creion. De asemenea, Internetul și telefonul mobil fac parte din decorul clasei și le putem folosi ca resurse.

Danemarca, exemplu de bună practică

Jocul didactic (Cerghit, 2006) ne oferă multiple avantaje: **implicare, creativitate, educarea lucrului în echipă, plăcere, înțelegerea rolului regulilor și a necesității respectării lor.**

Lieberoth & Hanghøj (2017) analizează un proiect din Danemarca prin care se încurajează folosirea jocurilor pe calculator în clasă. Proiectul s-a numit **“Școala la joacă” (School at Play)** și a definit concepte ca **game based learning (învățarea pe bază de joc)** și **game teacher (profesorul de joc(uri))**. Experiențele ca elevi ale profesorilor participanți la proiect cuprindeau jocuri “ușoare” desfășurate în clasă: “Cine știe răspunde”, jocuri în cerc, cuvinte încrucișate, puzzle. De asemenea, participanților la proiect li s-a cerut să vorbească despre experiențele lor cu jocurile online și video. Erau familiarizați cu acestea. Pentru ei, jocurile înseamnă: provocare, competiție, relații sociale, distracție, creativitate, activare. Pornind de la aceste premise, după absolvirea unui curs în cadrul proiectului *School at Play*, **profesorii leagă utilitatea jocurilor în educația formală de captarea atenției, activitate practică, învățarea prin cooperare, incluziune.**

Din punctul de vedere al locului ocupat de jocuri în lanțul predare-învățare-evaluare, beneficiarii proiectului văd jocul ca moment introductiv al predării, suport pentru recapitularea vechilor cunoștințe sau evaluare. Cât de mult poate dura jocul? O pauză distractivă, o etapă a lecției, o oră întregă. **Un joc se poate folosi ca element de surpriză sau repetat sau adaptat la conținuturile noi.** Ce fel de jocuri? Jocuri pe mobil, jocuri pe calculator, jocuri video, jocuri de mișcare, jocuri de societate (*board games*), jocuri de cărți, jocuri de rol. Ce gen de jocuri? puzzle, aventură, strategie, acțiune, creație, simulare.

Voi exemplifica în continuare câteva jocuri care pot fi folosite de profesorii de limba engleză cu elevii de diferite niveluri: *beginner, intermediate, advanced*.

Metoda jocului didactic. Unde, când, cu ce și de ce?

Voi exemplifica în continuare câteva jocuri care pot fi folosite de profesorii de limba engleză cu elevii de diferite niveluri: *beginner, intermediate, advanced*. Aceste jocuri pot fi adaptate la diferite teme de vocabular sau gramatică.

Diferite tipuri de jocuri pot fi folosite cu efort și resurse minime. Voi da câteva exemple:

- **jocuri online** (<http://learnenglishkids.britishcouncil.org/en/word-games>),
- **jocuri pe mobil** (*Pearl's Peril*),
- **jocuri la tablă**

Exemplu. Pentru învățarea formelor geometrice și/sau a părților corpului, putem cere unui elev să deseneze la tablă un personaj după indicațiile colegilor: *a square head, two round eyes, a triangle nose, an oval mouth, a rectangular body, two cone legs etc.* (fig.1)

Apoi, putem crea alte activități și sarcini pornind de la acest desen: *write one narrative paragraph using this character (give him a name, an age, a job, a hobby etc.)* (nivel începător), *imagine his abilities (what can he do?)* (nivel intermediate), *what are his wishes?* (nivel advanced).

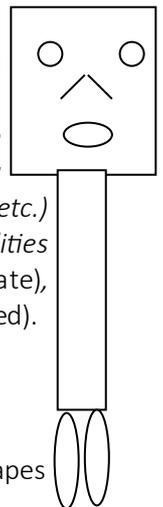

Fig. 1. Human body in shapes

Jocuri de societate

O astfel de activitate este organizată pe echipe de 2-5 și necesită material didactic (mai multe table de joc, pioni, mai multe zaruri). Există o multitudine de *board games* pe care profesorul le poate folosi la clasă: *Pitcot, Mindful Toys etc.*

<https://busyteacher.org/11686-holiday-board-game.html>

În cazul în care un astfel de joc nu este disponibil, el poate fi creat pe o coală A4 care să fie împărțită în 20 de pătrate (figura 2). În fiecare pătrat este înscrisă o categorie: substantive, culori, animale sălbatice, adjective, verbe regulate, verbe neregulate, forme geometrice, orașe din UK, forme de relief, sporturi, meserii etc. În funcție de temele care urmează a fi predate sau evaluate, pentru că acest joc se poate folosi și la începutul predării (pentru a vedea cunoștințele elevilor) și la etapa recapitulării cunoștințelor. În unele pătrățele pot apărea pedepse sau recompense (*Miss a turn!*, *Go back to start!*, *Move forward 2 spaces!*). Elevii dau pe rand cu zarul și își așează pionul pe pătratul aferent. Va trebui să dea un exemplu pentru categoria enunțată: un substantiv, un verb regulat, o meserie etc. Elevul care ajunge primul la FINISH câștigă.

START	1. nouns	2. colours	3. wild animals	4. adjectives
9. shapes	8. Go back to start!	7. irregular verbs	6. regular verbs	5. Miss a turn!
10. cities in the UK	11. forms of relief	12. Move forward 2 spaces!	13. sports	14. jobs
FINISH	18. prepositions	17. conjunctions	16. adverbs	15. hobbies

Fig. 2. Exemplu de board game

Jocuri cu creionul și hârtia

În orice moment al lecției, pentru diferite scopuri (reactualizarea cunoștințelor, recapitulare, evaluare, ancora didactică, captarea atenției), o foaie de hârtie din caietul elevului poate constitui materialul didactic pentru o activitate de 5-10 minute. Împărțită în 9 dreptunghiuri (figura 3), fiecare elev își completează foaia folosind cuvinte din categoria indicată de profesor. Foile vor fi toate diferite între ele (conținut sau ordinea cuvintelor). Profesorul spune cuvinte din categoria respectivă. De exemplu, *means of transport*. Elevii bifează cuvintele auzite dacă le au pe foaie. În cazul în care un elev a bifat trei cuvinte pe un rând, o coloană sau o diagonală, el strigă BINGO și câștigă.

car	bus	subway
helicopter	plane	tram
boat	ship	bike

Fig. 3. Exemplificare BINGO lingvistic

Momentul folosirii jocului la ora de curs:

- Jocul didactic pentru captarea atenției (în acest caz, recomand ca profesorul să aducă materialul didactic necesar, pentru a fi într-adevăr o surpriză pentru elevi).
- Jocul didactic ca *energizer* (recomandat ca pauză activă oricând profesorul simte o scădere a nivelului de atenție pe care elevii o acordă prelegerii)
- Jocul didactic pentru predare diferențiată/individualizată. Elevii pot fi organizați fie pe grupe de nivel, fie pe grupe eterogene. Ambele variante oferă avantaje: elevii buni intră în competiție cu cei de nivelul lor (grupe omogene) sau elevii slabi pot învăța de la colegii mai buni (grupe eterogene).
- Jocul didactic de recapitulare /reactualizare a cunoștințelor
- Jocul didactic pentru evaluare//reactualizare a cunoștințelor.

În aceste două ultime situații, lecțiile de recapitulare și de evaluare vor deveni mai puțin apăsătoare pentru elevi și vor duce și la fixarea mult mai solidă a vocabularului sau a structurilor gramaticale specifice limbii engleze.

Concluzii

Abilitatea profesorului de a inova va aduce o schimbare în activitatea la clasă care va deveni mai eficientă prin activarea elevului. Jocurile exemplificate mai sus pot fi adaptate la conținuturi variate. Odată explicate regulile unui joc, acesta poate fi reluat cu alte conținuturi cu mai puțin consum de timp. De asemenea, variațiile sunt binevenite. De exemplu, fișa pentru Bingo poate avea alte dimensiuni (4x4), în funcție de timpul avut la dispoziție. Jocul pe tablă poate conține fraze cu structuri gramaticale de nivel avansat: modale, verbe dicendi, substantive defective, substantive nenumărabile, adjective neregulate, condiționale mixte, verbe după care se folosește *gerund* etc. **Marele avantaj al acestor jocuri este că pot fi folosite pe loc, fără a necesita muncă de pregătire din partea cadrului didactic înaintea orei de curs.**

Bibliografie

Cerghit, I. (2006) *Metode de învățământ*, ediția a IV-a, Polirom, Iași

Lieberoth, A. & Hanghøj, T. (2017) *Developing professional "game teacher" repertoires: Describing participants and measuring effects in a Danish college course on game based learning*, presented at European Conference of Game Based Learning (ECGBL) 2017, October 5-6. 2017, Graz, Austria.

Nicola, I., (1996), *Tratat de pedagogie școlară*, EDP, București

Păun, E. (2017) *Pedagogie. Provocări și dileme privind școala și profesia didactică*, Polirom, Iași.

Smeureanu, I. & Isăilă, N. (2017) "Innovative educational scenarios in game based teaching and learning", *Amfiteatru Economic*, 19(46), pp. 890-899.

Prof. Andra-Dina Pană
Colegiul Național "Aurel Vlaicu "

Importanța educației în societatea cunoașterii

O societate în care cunoașterea are rolul determinant, dar nu este cunoaștere în sine, ci pentru sine și pentru societate, în care cunoașterea este orientată valoric, este societatea cunoașterii. Orientarea valorică a cunoașterii se referă la **selecția valorilor economice, politice, științifice, tehnice, culturale după criterii stabilite de comunitățile respective potrivit intereselor comune**, cu scopul propășirii societății în ansamblul ei. Astăzi, mai mult ca oricând, *Scoala* trebuie să devină o instituție formativă, în care primordiale sunt nevoile copilului și nu structuri rigide, la care acesta ar trebui să se adapteze.

Societatea cunoașterii reprezintă mult mai mult, deoarece asigură o diseminare fără precedent a cunoașterii către toți cetățenii prin mijloace noi, folosind cu prioritate *Internetul*, cartea electronică și metodele de învățare prin procedee electronice (e-learning), urmărește extinderea și aprofundarea cunoașterii științifice și a adevărului despre existență, este singurul mod prin care se va sigura o societate sustenabilă din punct de vedere ecologic și va fi o nouă etapă în cultură. Societatea cunoașterii asigură bazele unei viitoare societăți a conștiinței, a adevărului, moralității, creativității și spiritului.

În cadrul societății cunoașterii au loc interacțiuni între diferite teorii științifice și teorii ale cunoașterii. Din punct de vedere al cercetării științifice are loc înlocuirea cercetării cantitative cu cercetarea calitativă, un demers de explorare și înțelegere a unei problematice sociale sau umane, în vederea construirii unei imagini complexe și holiste.

Trecerea de la cunoașterea ca un ansamblu de cunoștințe, informații, date, la cunoaștere ca un ansamblu de competențe „**a ști să faci/ să acționezi**” determină o mutare de accent în educație, de la expunerea „*ex-cathedra*” la învățarea prin experiență/ prin practică, de la transmiterea și memorarea de informații, la formarea de

abilități, capacități, competențe.

Având în vedere rolul cadrelor didactice în societatea cunoașterii, se impune sprijinirea corespunzătoare a cadrelor didactice și formatorilor, definirea competențelor, incluzând aici competențe metodologice, competențe de comunicare și relaționare, competențe de evaluare a elevilor, competențe psiho-sociale, competențe tehnice și tehnologice precum și competențe de management al carierei. Apare nevoia formării unor indivizi capabili, în primul rând, **să analizeze situațiile concrete, noi, și să răspundă adecvat utilizând capacități de gândire logică, de rezolvare de probleme, de gândire critică, de gândire divergentă** etc. Trebuie formate deprinderi de învățare continuă, capacități de adaptare la noile situații.

Rolul profesorului este de a crea situații de învățare în cadrul cărora elevul își conștientizează demersurile de învățare, rezultatele, neajunsurile și își perfecționează continuu activitățile de învățare; **aceste abilități se educă, se învață, se exersează încă din primii ani de școală.**

Bibliografie selectivă:

- Dogaru-Ulieru, V., Drăghicescu, L., *Educație și dezvoltare profesională*, București, Fundația-Editura „Scrisul Românesc”, 2011.
- Pânișoară, Ion Ovidiu, *Comunicare eficientă*, Iași, Editura Polirom, 2008.
- Ulrich, Cătălina, *Postmodernism și educație: Idei pedagogice contemporane*, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 2007.

prof. Alina Diana CRISTU,
prof. Andrei POPETE PĂTRAȘCU
Școala Gimnazială „Mexic”

PROIECTAREA DIDACTICĂ ȘI MANAGEMENT EUROPEAN ÎN SPAȚIUL ROMÂNESC

„Socrate spunea că acei care știu ce este fiecare lucru sunt în stare să explice și celorlalți pe când cei care nu știu este firesc să se înșele și pe ei și să înșele și pe alții.”

(Xenofon)

Proiectarea pedagogică

Activitatea didactică urmărește obținerea unor rezultate în perioade diferite de timp (ciclu școlar, an școlar, semestru, lună, zi, oră școlară).

Pentru ca activitatea didactică să fie eficientă și să conducă la obținerea unor rezultate, ea trebuie să fie proiectată.

Proiectarea pedagogică este necesară întrucât procesul de învățământ funcționează ca un sistem cu multe componente ce interacționează; urmărește finalități realizabile în timp; antrenează diferiți factori de care trebuie să țină cont.

Proiectarea activității didactice este procesul de prefigurare (anticipare) a desfășurării activității pentru ca aceasta să fie cât mai eficientă.

A realiza proiectarea didactică înseamnă a răspunde la patru întrebări:

1. **Ce voi urmări / obține în activitatea desfășurată?**
2. **Cu ce voi realiza cele propuse?**
3. **Cum voi proceda pentru a obține cele propuse?**
4. **Cum voi vedea/ proceda pentru a verifica cele obținute?**

Răspunsul la întrebarea: **Ce voi urmări / obține în activitatea desfășurată?** – înseamnă precizarea obiectivelor; acestea trebuie formate sub formă de performanțe exprimate în comportamentul elevilor; ele trebuie să fie observabile și măsurabile la finalul activității.

Pentru întrebarea: **Cu ce voi realiza cele propuse?** – răspunsul este dat din momentul în care cadrul didactic precizează resursele materiale, conținuturile (cunoștințe, priceperi și deprinderi), dar și resursele psihologice (clasa de elevi, nivelul lor în activitatea școlară).

La întrebarea: **Cum voi proceda pentru a obține cele propuse?** – cadrul didactic își pregătește anumite metode, procedee și materiale didactice care-l vor ajuta în realizarea activității ce urmează a fi desfășurată.

Răspunsul la întrebarea: **Cum voi vedea / proceda pentru a verifica cele obținute?** – presupune selectarea anumitor forme și probe de evaluare (evaluare orală / scri-

să, evaluare practică / folosirea unor teste).

Etapele proiectării:

- a. **Stabilirea / Formarea obiectivelor urmărite**
- b. **Stabilirea conținuturilor și a resurselor umane**
- c. **Elaborarea strategiei didactice**
- d. **Stabilirea criteriilor, a instrumentelor de evaluare**

Nivelurile proiectării:

- I. **Proiectarea globală**
- II. **Proiectarea eșalonată**

Proiectarea globală - concretizată în stabilirea de către Ministerul Educației și Cercetării a planurilor-cadru de învățământ și a programelor școlare, crează cadrul, limitele și posibilitățile realizării proiectării eșalonate;

Proiectarea eșalonată reprezintă documentele administrative întocmite de educatoarele, în care aceasta îmbină, într-un mod personalizat, elementele programei școlare cu planul-cadru de învățământ și se concretizează în proiectarea anuală, preiectarea semestrială, proiectarea sistemului de lecții și proiectarea lecțiilor/activităților.

Funcțiile proiectării pedagogice îndeplinite în contextul unei activități sau în contextul general al instruirii sunt:

Funcția de anticipare: proiectarea pedagogică se definește ca ansamblu coordonat de operații de anticipare a desfășurării procesului instructiv – educativ finalizate în programe diferențiate de instruire;

Funcția de orientare: obiectivele sunt adevărate criterii de referință ce orientează proiectarea, desfășurarea și evaluarea tuturor activităților educative și permit educatorului construirea scenariului didactic după care să-și orienteze activitatea;

Funcția de organizare: proiectarea pedagogică se definește ca un “complex de operații de planificare și organizare a instruirii, descriere a soluției optime a unei probleme didactice complexe” (Vlăsceanu, L., 1988, p.250)

Funcția de dirijare: proiectarea arată posibilitățile de acțiune, strategia de realizare a activității instructiv – educative, dirijează și ghidează la diverse niveluri exprimând și rolul managerial al profesorului. Este realizabilă prin explicații, demonstrații, întrebări, prezentarea și analiza unor modele operaționale, atitudinale și comportamentale, indicații și instructaj preliminar privind modul de lucru cu sursele informaționale, scrise.

Funcția de reglare – autoreglare: raportarea rezultatelor finale la obiective (ca rezultate scontate) permite controlul și reglarea, autoreglarea proceselor pedagogice, oferă măsura eficienței activității și organizarea activităților educative. În funcție de informațiile obținute, referitoare la calitatea rezultatelor activității, cadrul didactic adoptă modalitățile corespunzătoare pentru a înlătura distorsiunile, dificultățile și lacunele constante.

Funcția de decizie: vizează ameliorarea și optimizarea activității instructiv – educative. Prin raportarea rezultatelor obținute de elevi, diagnosticate prin metodele de verificare folosite, la obiectivele pedagogice formulate, cadrul didactic apreciază funcționalitatea și eficiența strategiilor utilizate, adoptând deciziile și măsurile care

se impun: menținerea strategiei – dacă s-a dovedit eficientă; înlocuirea ei cu alta; introducerea unor corecții în stilul și comportamentul de predare (didactic).

Funcția de inovare: a proceselor de instruire și educație. Cadrul didactic este factorul hotărâtor care produce schimbarea concepției privind: conținutul programelor și manualelor școlare, metodele de transmitere și însușire a cunoștințelor, tipurile de învățare, relațiile pedagogice.

Managementul educației/pedagogic reprezintă aceea știință pedagogică, elaborată interdisciplinar, pentru studierea evenimentelor care intervin activitate pedagogică: decizie, organizare, gestiune.

Managementul clasei de elevi reprezintă abilitatea profesorului/consilierului de a planifica și organiza activitatea clasei, de a învăța să asigure un climat favorabil instructiei și educației. În cadrul managementului clasei se urmărește prevenirea comportamentelor distructive, deviate și rezolvarea problemelor comportamentale.

Obiectivul funcțional al managementului clasei este formarea la elevi a abilității de autoreglare a comportamentelor. Controlul comportamentelor este atât extern, realizat de către părinți, profesori, colegi, ca apoi, prin interiorizare, să devină autonom. În cadrul procesului de interiorizare intervin reguli și modele de urmat.

Managementul educației este teoria și practica, știința și arta proiectării, organizării, evaluării, reglării elementelor activității educative, a resurselor ei, ca activitate de dezvoltare liberă, integrală, armonioasă a individualității, conform idealului educațional.

Managementul pedagogic reprezintă o modalitate de conducere superioară globală (vizează ansamblul problemelor sistemului, văzute în interdependența lor funcțională, structurală), optimă (prin valorificarea maximă a resurselor sale), strategică (vizează dezvoltarea sistemului pe termen mediu și lung, prin inovarea continuă a structurilor, funcționalității).

Funcțiile managementului pedagogic evidențiază rolurile conducerii școlii în realizarea obiectivelor sistemului de învățământ: funcția de planificare-organizare, funcția de orientare-îndrumare metodologică, funcția de reglare-autoreglare a sistemului, procesului.

Managementul constă într-un șir de activități reglate ciclic, care definesc tipurile de acțiuni specifice ale managerilor, numite funcții ale conducerii:

- prevederea evaluează viitorul, surprinde tendințele probabile de evoluție a organizației. Ea poate fi pe termen lung (prognoza), pe termen mediu (planificarea) și pe termen scurt (programarea);

- decizia constă în alegerea unei modalități de acțiune din mai multe posibile. Ea este și un proces, cu etapele: identificarea problemei, obținerea informațiilor necesare, prelucrarea și organizarea lor, elaborarea de variante de acțiune, alcătuirea unor proiecte de rezolvare, adoptarea deciziei prin alegerea variantei optime, comunicarea deciziei, explicarea și argumentarea ei, organizarea practicii, controlul și reglarea acțiunii;

- organizarea cuprinde sistemul de activități necesare îndeplinirii sarcinilor, componentele acestora (resurse, operații, sarcini, relații, ordonare, responsabilități, ierarhii);

- coordonarea asigură cooperarea, armonizarea acțiunilor, economicitatea, dozarea, stimularea, antrenarea;

- controlul constă în verificarea, monitorizarea, aprecierea, analiza acțiunilor, etapelor, factorilor în relație cu obiectivele, cu standardele stabilite.

Planificarea strategică este “un proces de determinare a ceea ce intenționează organizația să fie un viitor și cum va ajunge acolo” (Barry). Acest proces strategic implică alegerile fundamentale ale organizației privind: misiunea, scopurile, strategia, politicile și programele organizației, alocarea resurselor strategice.

Succesul unui management al grupeii de copii presupune, până la un punct, și prevenție înainte de dezvoltarea situației problematice.

Gheorghe Doina – Școala Gimnazială nr. 20

Iula Lenuta - Școala Gimnazială

“Vasile Alecsandri”

Managementul activităților de secretariat

Având în vedere complexitatea muncii specifice secretarului școlar, acesta trebuie să fie un bun cunoscător al legislației muncii, al legislației școlare, să aibă capacitatea de a acumula, de a interpreta și de a pune în aplicare legile, decretele, hotărârile, ordinele, regulamentele și instrucțiunile primite, să cunoască și să utilizeze competent tehnologia de specialitate.

Secretarul de școală trebuie să fie un foarte bun organizator, să aibă capacitatea de a selecta și întocmi lucrările de primă urgență. O componentă majoră a calităților de bază a activității secretarului este colaborarea cu instituții publice, relațiile cu publicul și, implicit, relația cu o multitudine de caractere și personalități diferite.

Relațiile de colaborare în cadrul unității școlare sunt cu conducerea școlii, personalul unității școlare și serviciul contabilitate. Cu alte instituții: Inspectoratul Școlar, Casa Corpului Didactic, unități de învățământ din cadrul județului și din afara lui.

În lucrările efectuate sunt reflectate gradul de pregătire profesională de documentare și informare al secretarului școlar.

Secretarul trebuie să aplice în permanență principiul perfecționării continue și pentru acest lucru trebuie să participe la cursurile de formare continuă organizate Ministerul Educației Naționale, Inspectoratul Școlar, Casa Corpului Didactic și de alte instituții publice.

În unitățile școlare se impune respectarea acestui principiu ca principiu de bază pentru buna funcționare a activităților desfășurate în secretariatele din cadrul unităților

școlare și datorită schimbărilor și reformelor continue care au avut loc de-a lungul timpului în domeniul învățământului românesc, de schimbările din legislația școlară, de necesitățile asigurării unei concordante a metodelor folosite în managementul secretariatului.

Eficiența metodelor utilizate în cadrul secretariatului din instituțiile de învățământ depinde în cea mai mare măsură și pregătirea profesională a personalului care face parte din compartimentul secretariat.

Având în vedere volumul mare de lucru, secretarul școlar trebuie să întocmească, la începutul fiecărui an școlar, un plan de activitate (grafic de lucru) pentru a-și putea îndeplini atribuțiile și responsabilitățile ce-i revin conform fișei postului.

Secretar Alina Diana CRISTU
Școala Gimnazială „Mexic”

ARHIVAREA DOCUMENTELOR ÎN UNITĂȚILE ȘCOLARE

Cursul avizat **”Arhivarea documentelor școlare”** organizat de Casa Corpului Didactic a Municipiului București, la care am participat a venit în întâmpinarea nevoilor mele de perfecționare ca responsabil de arhivă, cât și a membrilor din comisia de selecție și casare a documentelor arhivate, deoarece trebuie să cunoaștem și să aplicăm prevederile legale referitoare la evidența, gestionarea și arhivarea documentelor.

La acest curs, alături de doamnele formatoare Laura Rudeanu, responsabil arhivă C.C.D. și Rodica Oțeleanu arhivar șef ISMB ne-am însușit informațiile primite pentru a evita riscurile care ar putea să apară în orice depozit de arhivare a documentelor:

1. Costuri generate de investiții în infrastructură

Astfel, pe o posibilă listă a **investițiilor inițiale recomandate**, ar trebui să se regăsească:

- Spațiul fizic dedicat pentru depozitarea arhivei
- Sisteme de prevenire a incendiilor
- Sistem antiefracție și/sau de control al accesului

Personal angajat dedicat pentru operarea și gestionarea arhivei

Menținerea integrității arhivei trebuie să fie o prioritate, deoarece deteriorarea acesteia sub orice formă, atrage pierderi de bani și de timp nepermis de mari.

2. Costuri de refacere a documentelor în caz de pierdere, sustragere sau distrugere

În cazul unei **gestionări defectuoase a arhivei** se poate constata lipsa unor documente, cauzată fie de pierderea,

distrugerea accidentală sau sustragerea acestora, refacerea documentelor va atrage **cheltuieli neprevăzute** semnificative.

3. Timpul pierdut în identificarea și găsirea documentelor dorite

Pe lângă păstrarea arhivei în bune condiții, este necesară și o gestiune eficientă a acesteia, prin implementarea și menținerea unui sistem riguros de îndosariere și catalogare. Faptul că un document important nu poate fi găsit și utilizat la timp (cum ar fi apariția unui control fiscal), poate cauza efecte negative imediate, precum **prejudicierea imaginii**.

4. Deteriorarea accelerată în timp a documentelor

Documentele tipărite pe hârtie și păstrate în arhivă, suferă un **proces natural de degradare** în timp. Însă, depozitarea arhivei în spații inadecvate, mai ales în spații care au cu totul altă destinație decât cea de arhivare, poate **accelera această degradare fizică**.

5. Riscul de incendiu sau inundație

Dotarea necorespunzătoare a spațiului de depozitare a arhivei sau chiar absența mijloacelor de prevenire și stingere a incendiului, crește **vulnerabilitatea documentelor de hârtie** păstrate, în cazul izbucnirii unui incendiu.

În același timp, este improprie utilizarea pentru depozitare a unor spații precum **subsoluri** sau în general spații unde se află **țevi sau conducte**. Apariția și acumularea aburului în acest spațiu sau o inundație, prezintă un risc major pentru **integritatea actelor și documentelor păstrate**.

Potrivit art. 12 din Legea Arhivelor Naționale, *documentele trebuie păstrate în spații special amenajate pentru arhivă, asigurându-le împotriva distrugerii, degradării, sustragerii sau comercializării în alte condiții decât cele prevăzute de lege.*

În statul de funcții nu avem prevăzut post de arhivar, iar directorul unității în ultimii 27 de ani a desemnat responsabil cu arhiva - secretarul școlii.

În cei 27 de ani de activitate, ca responsabil de arhivă, la solicitarea în scris a absolvenților școlii noastre, foști angajați, în nenumărate rânduri a fost nevoie să caut în fondul arhi-

vistic a documentelor solicitate și eliberarea de adevărinite, duplicate de diplome, foi matricole etc.

De fiecare dată când am avut de căutat un document în arhiva școlii mi-am amintit de oamenii cu care am lucrat și absolvenții școlii iar căutarea a fost mai ușoară deoarece tot fondul arhivistic constituit, al **Școlii Gimnaziale Nr.178**, de la data înființării (1964 – până în prezent) se află la parter, într-o încăpăre special amenajată, depozitat pe rafturi metalice cu spațiu de protecție și este bine organizat.

Simion Păuna, secretar șef
Marin Georgeta Loredana, informatician
Școala Gimnazială Nr.178

<http://scoalanr178.ro>

ÎNCEPUTURILE MUZICII CORALE ROMÂNEȘTI DE SORGINTE FOLCLORICĂ

O importantă contribuție la conservarea și transmiterea creațiilor populare au avut-o lăutarii, muzicanți populari anonimi, care și-au adus la rândul lor aportul artistic, deși informațiile privind existența și activitatea lor de-a lungul timpului sunt destul de vagi și sporadice, majoritatea fiind oferite de către străinii ce-au călătorit în principatele române. O primă atestare scrisă privind existența lor, o găsim într-un hristov slavon din anul 1570, unde întâlnim termenul „alăutar”. În acest document, de o mare importanță pentru muzicologia românească, este subliniat faptul că, la aceea dată, această meserie era parte a sistemului social și artistic. Un alt document, anume „*Biblia de la București*” a lui Șerban Cantacuzino din anul 1688, menționează termenul „alăutarii”. Taraful instrumental, element artistic care va asigura perpetuarea creațiilor folclorice, își va face apariția în secolul al XVIII-lea. Membrii tarafului erau țigani robi, ce aparțineau moșiilor boierești din Țara Românească și Moldova. În Transilvania și Banat, lăutarii se trăgeau din rândul țăranilor români și erau promotorii creațiilor artistice ce aparțineau folclorului de tip rural, nealterat. Același lucru este valabil și pentru Bucovina, determinat fiind de componența etnică a populației.

O emancipare în rândul acestor interpreți populari este adusă în secolul al XIX-lea, odată cu pătrunderea pe teritoriile românești a muzicii Europei occidentale. Actul de dezrobire a țăganilor, 1844 în Moldova și 1847 în Țara Românească, va conduce spre o mai mare libertate în rândul lor, materializarea artistică fiind reprezentată de cristalizarea unui stil specific lăutăresc. Promotori ai folclorului orășenesc în Moldova și Țara Românească, mulți dintre lăutari au devenit celebri, atât prin arta lor cât și prin faptul că s-a dovedit a fi o sursă pentru muzicienii ce s-au ocupat de culegerea și transcrierea folclorică.

Componența tarafului, în Transilvania și Banat, va rămâne ancorată în tradiție, fiind alcătuită din: fluiet, cimpoi, bucium și surlă. În mediul urban, „occidentalizarea” societății impune tarafului instrumente precum vioara și țambalul.

În cadrul acestei categorii de muzicieni au existat nume celebre precum Barbu Lăutarul, exponent al folclorului moldovenesc, Nicolae Picu, exponent al ariei folclorice din Bucovina, ce-a promovat folclorul țăranesc autentic, arta acestor doi lăutari fiind apreciată de pianistul F. Liszt, în turneul efectuat în Moldova.

Compozitorul Carol Miculli, a întocmit o culegere „*Douze airs nationaux roumains*” în care a notat melodii din repertoriul lui Nicolae Picu, această colaborare constituind un punct muzical de referință, care a deklasat interesul muzicienilor pentru arta lăutarilor.

Un excelent „furnizor” de material folcloric s-a dovedit a fi un alt artist popular, Nică Iancu Iancovici, din Banat, prin intermediul căruia, Ion Vidu a cunoscut jocul denumit Lugojana și a realizat prelucrarea corală cu același nume. Tot de la acest lăutar, compozitorul și folcloristul Tiberiu Brediceanu a luat un număr de melodii folclorice pe care le-a folosit ulterior ca sursă de inspirație componistică pentru piesele destinate pianului.

Expunerea aceasta s-a dorit a fi o descriere a activităților unor muzicieni care s-au ocupat de valorificarea potențialului folclorului muzical precum și de activitatea de transcriere a melodiilor populare.

La un avânt al dezvoltării corale a contribuit în bună parte și faptul că sub îndemnul exemplului bisericii ruse a fost introdusă și la noi în biserică, muzica de cor pe mai multe voci, în locul cântărilor de strană, aceste coruri bisericești desfășurând o bogată activitate și pe tărâmul muzicii corale laice.

În anul 1836 are loc un important eveniment al istoriei muzicii românești, unde, ca urmare a ideii de adoptare a cântării corale de influență rusă, se înființează la București „*Horul cântăreților stabului oștirii*” condusă de arhimandritul Visarion (de la Biserica Rusă din București), adus de către domnitorul Alexandru Dimitrie Ghica, în scopul organizării unui cor care urma să cânte în limba română cântările religioase ruse.

Acest cor era alcătuit din elevii școlii de cântări, înființată de către arhimandritul rus Visarion și care avea un repertoriu compus din lucrările compozitorilor

clasici ruși: Bortneanski (1751-1825), Maxim Bere-zovschi (1745-1777), Lamachim, Lvov (1799-1871) etc., care a fost adoptat și de alte coruri, servind în același timp ca model compozitorilor români pentru propriile lor lucrări.

Din cauza rezistenței exercitate de către adepții stilului psaltic, se va lucra la reactualizarea acestui stil în cadrul cântării armonice, astfel că, în anul 1845, prin reorganizarea corului, ia naștere „*Așezământul corului cântăreților bisericii domnești de la Curtea Veche*” ce va funcționa până în anul 1863 și ca formă de învățământ muzical al Bucureștiului. La Iași, după o activitate foarte scurtă a unui cor înființat în anul 1844 de A. Petrino, ia ființă în anul 1854 un cor bine organizat, condus întâi de Gh. Burada și dus apoi la mare strălucire de Gavriil Musicescu (1847-1903). În acest fel s-au creat condițiile dezvoltării artei corale, mai ales că această formă de organizare muzicală s-a dovedit a fi o excelentă pepiniera de cântăreți bisericești. Aceasta a dus la formarea a numeroase formații corale, multe în mediul sătesc, Banatul deținând un loc fruntaș.

Primul cor a fost înființat în Banat, la Lugoj, în anul 1842, din el dezvoltându-se mai târziu renumita „*Reuniune de cântări și muzică*” în fruntea căreia Ion Vidu (1863-1931) și-a desfășurat bogata activitate de compozitor și dirijor.

informațiile privitoare la activitatea corală, mult anterioară secolului al XIX-lea. Nedorind a ne îndepărta prea mult de subiectul lucrării, vom încerca să facem o succintă prezentare a formațiilor corale din provinciile istorice române. Astfel, în anul 1782 arhimandritul Paisie înființează la Mănăstirea Neamț un cor de muzică bisericească „după sistemul europeanesc, pe note liniare”, formație cunoscută și sub denumirea de „corul rusesc de muzică vocală”, având ca manieră de interpretare stilul armonicus. O altă

Fenomenul muzical folcloric a devenit în această perioadă o certitudine care în următorii ani va deveni nu numai un „partener” nelipsit al creației corale românești, ci, prin intermediul său compozitorii corali vor crea o Școală de compoziție bazată pe valorificarea substanței etnomuzicii.

Bazele stilului coral românesc au fost construite de compozitorii Flechtenmacher și Wachmann în prima jumătate a secolului al XIX-lea, viitorii compozitori contribuind la dezvoltarea și îmbogățirea cântării noastre corale. Astfel compozitorii din cea de-a doua parte a veacului, în frunte cu Gavriil Musicescu (1847-1903), Gheorghe Dima (1847-1925) și Iacob Mureșianu (1857-1917) încep să acorde o atenție deosebită melodiilor populare, armonizându-le și prelucrându-le cu o mare măiestrie. Acești compozitori, au urmărit înainte de toate crearea unei bogate literaturi muzicale vocale, ca fiind cea mai apropiată de înțelegerea maselor populare.

Alți pasionați ai muzicii țărănești care se dedică culegerii de folclor muzical sunt: I.Cărtu, T.Oprescu, I.Nițescu, A.Munteanu, St.Perianu, printre care și Vasile Alecsandri. La propunerea acestuia, în anul 1884 se va institui un premiu de 5.000 lei prin hotărârea Academiei Române, pentru „cea mai complexă colecțiune de arii românești”, premiu câștigat de culegerea lui Dimitrie Vulpian.

Nu lipsite de interes sunt

formație corală se înființează la Școala Domnească Trei Ierarhi în anul 1831, avându-l ca dirijor pe profesorul Paulicec. Anul 1836 consemnează, așa cum am menționat anterior, înființarea de către arhimandritul Visarion a „Horului cântăreților stabului oștirii” ce a avut ca scop introducerea cântării armonice, iar în anul 1844 ia ființă corul armonic de la Seminarul din Socola, în același an apărând „Corul tinerimii române” la Oradea.

Procesul înființării formațiilor corale se intensifică în cea de-a doua jumătate a secolului XIX. Gheorghe Burada formează la Iași în anul 1854 un cor la biserică „Sfântul Atanasie și Kiril”, al cărui dirijor va fi.

Manifestări corale sunt prezente și la Chișinău, în Basarabia, în special religioase, susținute de corul arhieresc condus de Teodor Lvovschi iar apoi de Mihail Berezovschi. În anul 1859 apare la Cernăuți „*Reuniunea de cântări*” iar în anul 1864 Gheorghe Burada înființează la Iași Corul Mitropoliei, formație ce va deveni celebră sub direcția lui Gheorghe Musicescu, care va reorganiza formația pe baze noi. Înființarea celor două conservatoare de muzică, la Iași și la București va da un impuls mișcării corale. Vestite au fost corurile dirijate de Stefan Noșievici la Suceva, denumit „*Reuniunea de cântări*” precum și corul bărbătesc aparținând Societății Arboroasa, înființată în anul 1875 și dirijat de Ciprian Porumbescu. O renumită formație corală va lua naștere la București în anul 1882, sub denumirea „*Asociația corală Lyra*” iar în anul 1884 ia ființă corul „*Buciumul*” dirijat de Constantin Dimitrescu.

Asociații corale iau ființă și în Transilvania și Banat, astfel că în anul 1840 apare la Lugoj primul cor ce va deveni ulterior promotorul unei ample mișcări naționale corale.

În anul 1870 se înființează la Sibiu „*Reuniunea Română de cântări*”, iar la Brașov în anul 1873 se pun bazele „*Reuniunii Române de gimnastică și cântări*”, ce va avea ca dirijori nume celebre ale muzicii românești precum Gheorghe Dima, Ciprian Porumbescu, Ion Mureșianu, Nicolae Popovici. Tot la Lugoj, dar în anul 1869, ia ființă „*Reuniunea română de cântări și muzică*”, la conducerea căreia se va afla, începând cu anul 1889, Ion Vidu.

De un pitoresc aparte în peisajul muzicii corale s-au dovedit a fi corurile înființate în mediul rural, la sate. Cu o pondere mai ridicată în Transilvania și Banat, amintim câteva formații corale celebre precum Corul de la Chizatău, înființat în anul 1857 de Trifu Sepetian și alcătuit din plugari, precum și corul sătesc de la Coșăuți-Soroca, înființat în anul 1885, și exemplele pot continua.

Putem afirma așadar că mișcarea corală din secolul XIX cunoaște două perioade distincte reprezentate de cele două jumătăți ale secolului. În prima jumătate se constată o activitate destul de redusă, pentru ca, în cea de-a doua să ia amploare

mișcarea corală, în strânsă legătură cu promovarea creației corale autohtone, în special cea bazată pe elementul folcloric. Această perioadă este dominată din ce în ce mai mult de găsirea unei identități muzicale proprii. Menționăm faptul că marea majoritate a dirijorilor acestor formații au desfășurat activități componistice, în sfera lor de activitate aflându-se și folclorul. Remarcabilă este încercarea lor de a păstra creația cultă în strânsă legătură cu cea populară, fapt ce a generat lucrări variate ca formă și gen, acestea fiind concepute într-un limbaj muzical ce putea reda cel mai bine specificul folcloric.

A doua jumătate a secolului XIX reprezintă o perioadă de afirmare a unei generații de compozitori, în mare majoritate cu o pregătire muzicală realizată în marile centre culturale europene. Se conturează două direcții distincte în componistica românească: prima, continuatoare a tradiției muzicale europene, iar cea de-a doua, direcția folclorică, ce avea ca scop promovarea identității culturale naționale fundamentale pe filonul muzical folcloric.

Bibliografie

- Breazul, George, *Pagini din istoria muzicii românești*, vol.I, București, Editura Muzicală, 1966
- Cosma, Viorel, *Figuri de lăutari*, București, Editura Muzicală, 1960
- Burada, T.Teodor, *Opere*, vol I, București, Editura Muzicală
- Gâscă, Nicolae, *Arta dirijorală. Dirijorul de cor*, Chișinău, Editura Hyperion, 1992

Prof. Dr. Sandu Ancuta,
Școala Gimnazială Nr. 119

MOL
Premiul Mentor
pentru excelență în educație

Gala Premiilor Mentor

Marti, 8 mai 2018, la Teatrul Odeon, a avut loc Gala Premiilor Mentor, program organizat de Fundația Pentru Comunitate, sponsorul principal fiind MOL România.

Începând din 2010 se premiază anual zece profesori și antrenori care au descoperit tineri talentați și au avut grijă de ei la începutul carierei lor, premiul constând dintr-un trofeu realizat de apreciatul artist Ioan Nemțoi, și o sumă în valoare de 8.000 de lei.

În cadrul evenimentului din 8 mai 2018 au fost prezentați premianții ediției 2017 și au fost proiectate clipurile-portret realizate cu ei și au fost decernate premiile.

Evenimentul a fost prezentat de Cătălin Ștefănescu și s-a încheiat cu o recepție în cinstea premianților.

Manifestarea și-a propus să atragă atenția opiniei publice și să stimuleze respectul față de acei profesori, antrenori, mentori care au descoperit și

au lansat tinere talente, care le-au sprijinit din umbră primii pași, al căror devotament și entuziasm au contribuit esențial la dezvoltarea, punerea în valoare a talentelor lor. Fundația pentru Comunitate, al cărui director executiv este Andras Imre, caută pe acei profesori, antrenori, mentori a căror excelență educativă a condus generații întregi spre succes, a căror activitate însă a rămas în umbră, fără recompense morale sau materiale.

Manifestarea a avut în centrul atenției rolul mentorului în formarea tinerilor pentru societate. Ce este un mentor? Un model, un reper în viață, cel care îți modelează sufletul, îți definește personalitatea, te ajută să te autodepășești, îți călăuzește pașii în viață și te responsabilizează.

Teodora Păun, CCD București

www.ccd-bucuresti.org

**CASA CORPULUI DIDACTIC
A MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI**

Prin tradiție, pentru viitor!

Adresa redacției
Splaiul Independenței Nr. 315 A
Sector 6, București
Telefon: 021.313.49.01
Fax: 021.313.49.27

Adresa de email:
atelier_didactic_bucuresti@yahoo.com

REVISTA ATELIER DIDACTIC

EDIȚIE ON-LINE

ISSN 2501-1901

ISSN-L 1583-6584

ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI ATELIER DIDACTIC

Director: Gabriel Narcis Vrînceanu
Redactor șef: Laura Rudeanu
Corector: Gabriela Bărbulescu
Publisher online Iliana Dumitrescu, Alexandru Andi Oprea

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor aparține în totalitate autorilor articolelor.

Editura Atelier Didactic

Coordonator Editura Atelier Didactic: Laura Rudeanu